

હુતી તેમ કહુને પણ પ્રોત્સાહન આપી ભૂલોમાંથી બચાવી દેતા. ઉદારલાવે ભૂલોની માફી આપવામાં આનાકાની કરી નથી. વયોવૃદ્ધ હોવા છતાં પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રીનાં પ્રવચનો તથા તત્ત્વચર્ચામાં નિત્ય નિયમિત ઉપસ્થિત રહેતા. તેમજ વરે પણ નિત્ય સ્વાધ્યાય કરે છે. ઘરે કોઈ જિજાસુ જાય તેમને શાખ અલ્યાસ કરાવવામાં નિરંતર તત્પર રહે છે, કોઈ જાતના ટાઈમની પરવા કર્યા વગર ૨૪ કલાક તેમનું ઘર ઝુલ્લું જ હોય છે. પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રીનાં આત્મકલ્યાણમય અપૂર્વ વાણીનું પાન કરીને તદ્દ્વારાનુસાર આચરણ કરનાર છે. આવા અનેક સદ્ગુણો માટે તેઓ આપણા માટે પૂજનીય છે.

પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રી પ્રત્યે અડગ શ્રદ્ધા હુતી. ઉપરાંત જગતામાં પણ કલકત્તામાં બેલગઠીએ વખતે તેમજ પાલીતાણા વગેરે સ્થળે પણ વિરોધના વાતાવરણમાં સમયસ્રચ્છકતા વાપરીને પોતે નિર્ણયાત્મક પગલું લઈને શાંતિપૂર્વક રહ્યો આછે.

પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રીનાં પરિવર્તન વખતે શરૂથી જ જને પઢી પણ ધણી જ અડગ રીતે સેવા કરી. તે વખતે સુ. શ્રી નાનાલાલલાઈ જસાલી, શ્રી મુણલુલાઈ લાખાણી વગેરે અન્ય વ્યક્તિએ સાથે ધણું પ્રક્રિયા કરીને પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રીનાં તત્ત્વપ્રચારમાં અનન્ય સેવા આપી છે. પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રીનાં આ અનન્ય લક્ષ્ણની જન્મશતાબ્દિ મહોત્સવની ચિરસ્મૃતિરૂપે એક સ્થાયી અંથમાળાની જે સ્થાપના કરતામાં જ્ઞાની છે તેમાં રાજકોટ સંધ તરફથી રૂ. ૫૧૦૦૦ આ પ્રસંગે જહેરાત કરતાં જ્ઞાનંદ થાય છે.

અંતમાં, તેઓ દીર્ઘયું હો અને સદ્ગુણો જ્ઞાનની સંસ્થાને માર્ગદર્શિન મળતું રહેલો તેવી ભાવના સાથે જન્મશતાબ્દિના અલ્લિનિન વ્યક્તા કરું છું.

કન્નડભાષામાં પ્રકાશિત અંથાવિરાજ શ્રી સમયસારજી

આચાર્ય શ્રી કુંદુંદેવ વિરચિત અંથાવિરાજ શ્રી સમયસારજીનો કન્નડભાષામાં અનુવાદ કરીને, આચાર્ય શ્રી અમૃતાચંદ્રહેવની સંસ્કૃત ટીકા સહિત સૌ પ્રથમવાર કન્નડભાષા સમયસારજી પ્રકાશિત કરવાનું પ્રશંસનીય કાર્ય શ્રી ડિ. જૈન ટ્રસ્ટ, બેંગલોર દ્વારા શ્રુતધાર્મીશ્રી શ્રી કરતામાં આપ્યું છે. વિગત સેંકડો વધે દરમિયાન શ્રી કુંદુંદેવાચાર્યનું જ્ઞાન્વાત્મક સાહિત્ય કન્નડભાષા લોકોને અપ્રાપ્ય હતું. તેથી આ પ્રશંસનીય શુલ્કાચાર્યના સમાચાર જાણીને કન્નડભાષા જૈન સમાજ અત્યંત હસ્તિત થયો છે.

—મનોહરલાઈ, બેંગલોર

—X—

બાપુજી—એક બહુમુખી પ્રતિભા

આદરણીય બાપુજી શ્રી રામજીલાઈ માણેકચંદ દોશીના જન્મશતાબ્દિ-
ઉત્તેસ્વ પ્રસંગે સમસ્ત સુસુક્ષુસમાજ તથા પોતા વતી, પં. શ્રી હિંમતલાલલાઈ
જે. શાહનું બાપુજીને આદરપુણે સમર્પણ કરતું લાવલીનું લાષણું

પરમપૂજ્ય પરમોપકારી ગુરુહેવ શ્રી કાનજીસ્વામીએ આ ચુગમાં લુખ્તપ્રાય થઈ
ગયેલા સ્વાતુલૂતિપ્રધાન મોક્ષમાર્ગને પુનર્જીવિત કરવાનું જે વિરાટ કાર્ય કર્યું તેની
સાચે સાચે સ્વાભાવિક રીતે જ સોનગઢમાં અનેક સંસ્થાએ અને અનેકવિધ પ્રવૃત્તિએ।
અસ્તિત્વમાં આવતી ગઈ અને વિકસતી ગઈ. પવિત્રતા અટે પુણ્યના ધર્મી પૂજ્ય
ગુરુહેવને પ્રભાવના-ઉદ્ઘાટન અજળ હતો. તે પ્રભાવના-ઉદ્ઘે, લોકોના શાષ્ટ્રોમાં કહીએ તો,
સૌરાષ્ટ્રના બે સિંહને વશ કર્યા અને સોનગઢમાં સ્થિર કર્યા. તેમાંના એક સિંહ તે
બાપુજી બાપુજી શ્રી રામજીલાઈ માણેકચંદ દોશી. તે સિંહપુરુષે સોનગઢની સમસ્ત
પ્રવૃત્તિએ સંભાળી અને તેઓ તેનું આજહિન પર્યાંત અત્યંત સુંદર રીતે નિર્વિહુણું
કરી રહ્યા છે. સુવર્ણપુરીની સર્વ પ્રવૃત્તિએના જન્મહાતા, પોષક અને વર્ધક પિતા
તરીકે બાપુજીનું નામ સુવર્ણપુરીના ઈતિહાસમાં સુવર્ણ-અક્ષરે અંકિત રહેશે. પૂ. બાપુજી
અનેક વર્ણાચાર્યી સર્વાર્પણપણે ગુરુલક્ષ્મિની, સૂક્ષ્મપણે શાસ્ત્ર-અવગાહનની અને સહૃદયપણે
જિસ્વાર્થ સેવાની ધ્રૂવી ધર્માવીને સોનગઢ-તીર્થમાં વસ્યા છે. કાર્યધુરાવહનશક્તિ,
પિતાતુલ્ય વાતસલ્ય, નીડરતા, સજજનતા, નીતિમત્તા, ઉદારતા, સાધાઈ, આત્માર્થીતા,
ઉચ્ચમપરાયણુતા, ધર્મશ્રદ્ધા, વિદ્ધતા, ગુરુચરણોપાસના ઈત્યાદિ બાપુજીના અનેક ગુણોએ
સુસુક્ષુજીનોનાં ઝૂઠ્ય જીતી લીધાં છે. આપણા સૌનાં ઝૂઠ્યમાં રહેલી બાપુજી પ્રત્યેની
કરી આદર-સંમાનની ઉમિને બ્યક્ત કરવા આપણે બાપુજીના આ જન્મશતાબ્દિ-
મહેતસ્વપ્રસંગે એકત્ર થયા છીએ.

બાપુજીને લૌકિક વ્યવસાય વકીલાતને હતો. એક અધિમ કેટિના એડવેકેટ
તરીકે તેમનું નામ સૌરાષ્ટ્રભરમાં ગાજતું હતું. વકીલાત જેવા વ્યવસાયમાં પણ તેઓ
તફન પ્રમાણિકપણે કામ કરતા હતા. તેઓ સાચા મજબૂત કેસો. જ હુથમાં લેતા અને
જીલુવટથી પરિશ્રમપૂર્વક કેસનો બરાબર અભ્યાસ કરી સબળ અસરકારક ફલીલોપૂર્વક
કેસ રજૂ કરતા જેથી ૮૮ ટકા કેસોમાં તેમની જીત થતી. તેમણે કહી ન્યાયાધીશોની
ખુશામત કરી નથી કે તેમને લેટ-સોગાત મોકલી નથી. તેઓ સૌરાષ્ટ્રના ‘બાર
એસોસિયેશન’ના પ્રમુખ પણ ધણાં વર્ષ રહ્યા હતા. સૌરાષ્ટ્રના તત્કાલીન મુખ્ય પ્રધાન શ્રી
દેવરાલાઈએ બાપુજીને ‘ચીઝ જસ્ટિસ’ની પહોંચીની ઓઝર પણ કરી હતી; પણ બાપુજીએ

‘મેં નિવૃત્ત થઈને માડું જીવન સંપૂર્ણપણે ધાર્મિક વ્યવસ્થામાં ગાળવાનો નિર્ણય કર્યો છે’ એમ કહીને તેનો સાફર અસ્વીકાર કર્યો હતો. રાજકીય શેરે પણ બાપુજીની સેવા નોંધપાત્ર હતી. સત્યાગ્રહની ચળવળના અનુસંધાનમાં તેમણે એ વાર જેલવાસ લોગવ્યો હતો, જ્યાં જેલમાં પણ તેઓ સમયસાર આહિ શાસ્ત્રોત્તું વાંચન કરતા હતા. મહાત્મા ગાંધીજીને પણ બાપુજીની તેજસ્વી મેધાનો ખ્યાલ હતો; તેથી જ રાજકોટની સત્યાગ્રહની લડત વખતે ગાંધીજીએ પોતે વાઈસરોયને લખેલો પત્ર વાંચી લેવા બાપુજીને કહ્યું હતું. આ રીતે બાપુજીની લૌકિક કારકિર્દી ઘણી વચ્ચેસ્વી હતી.

બાપુજીની રહેણીકરણી પ્રથમથી જ સાઢી છે. વકીલત કરતા ત્યારે પણ કોટ-પાઠલૂન ન પહેરતા. પૂછીએ તો કહે કે ‘શું કોટ-પાઠલૂન વકીલત કરવાનાં છે?’ ધર્માં વર્ષ પહેલાંની વાત છે:—પૂજ્ય ગુરુહૈવ રાજકોટમાં જિરાજતા હતા. હું પણ ત્યાં ગયો હતો. અમે મકાનની ઓસરીમાં આંટા મારતા હતા. વિશ્વાણ ઇણિયામાં બાપુજી ધીમે પગલે આગળ ચાલ્યા જતા હતા. આહીનો સાંદે કોટ પહેરેલો, જાડું આહીનું ધોતિયું, માથે સફેદ પાઘડી લેનો. એક છેડો છૂટો પરી જઈને લટકતો હતો; પગમાં સાઢા લેડા, જેમાંનો એક જેડો પાછળના લાગમાં વળી ગયો હોવાથી સપાટ લેવો થઈ ગયો હતો. ગુરુહૈવ તેમના તરફ જોઈને હુસતાં હુસતાં જોલ્યા: જુઓ! મોટા આરિસ્ટરોને હુંકાવનારા વકીલ કોઈમાં વકીલત કરવા ચાલ્યા જાય છે!.....બાપુજી અહીં રહેવા આવ્યા ત્યારે પ્રથમ વળાના ઉતારામાં ભારી જાગુના ઓરડામાં રહેતા હતા. તદ્દન સામાન્ય જ્ઞાનું મકાન, માથે દેશી નળિયાંતું છાપકું, નીચે લાંઘી-તૂટી ખરખચડી લાદી. રસોઈયાણી માણેકબાઈ રસોઈ કરે, બાપુજી એ ટંક જમવા આવે; સવારે ચા-ફ્રાંધ કાંઈ ન લે. બાકીનો બધો સમય સ્વાધ્યાયમાંદિરમાં ગુરુહૈવ પાસે અને શાસ્ત્રસ્વાધ્યાયાહિ ધાર્મિક પ્રવૃત્તિઓમાં ગાળે. ધ. સ. રૂલર માં બાપુજીએ સાંલઘયું હતું કે ખાંડ બનાવવામાં તો હિંસા થાય છે. ‘તો ખાંડ ખાંડ વાપરવાનું શું કામ છે?’ એવા વિચારથી નિર્લેખિત બાપુજીએ ખાંડ ને જોગનો (શાળ-શાસ્ત્રમાં વપરાય તેની છૂટ રાખીને) ત્યાગ કર્યો. તેમણે ૬૦ વર્ષથી ખાંડ, જોગ ને મિષ્ટાન ચાખ્યાં પણ નથી! લોકોને તો લોહીની તપાસમાં ‘ડાયાબિટિસ’નું નિદાન થાય ત્યાં ઝાળ પડે, ધન્યસુલીન લઈ લઈને પણ મિષ્ટાન ખાય. તેની સાથે જીરણાવતાં બાપુજીનો કેટલો સ્વાહ પર વિજય?...સારાં કે નરસાં કષ્ટાં પ્રત્યે ખાંડ બાપુજીનું લક્ષ હોતું નથી. મેં માણેકબાઈને કહેતાં સાંલઘયાં છે કે ‘બાપુજી! આ જન્મેલા હાટી ગયો છે, બીજી પણ ફાટી ગયા છે,’ ત્યારે બાપુજીનું લક્ષ જાય અને હરણને જોગવરાવીને અથવા તેને જૂનો જન્મેલા મોકલી આપીને તેના માપ પ્રમાણે બીજા જન્મા સિવિલને. આ રીતે કષ્ટાં, જોગન, આવાસ ધર્ત્યાહિ સર્વ બાબતમાં બાપુજીની સાંલઘરી આંશ્વરીકારી છે.

બાપુજીનો સ્વલ્પાવ ઉદાર હોવાથી તેમના ઘરનો જણો બવહાર ઉદારતાપૂર્વક

ચાલે છે. ધનસંયયમાં તેઓ માનતા નથી અને ખરીદી આદિ ધનબ્યયનાં કાંઈમાં જાણુતરીની ચીકાશ કરવાનું તેમની પ્રકૃતિમાં નથી. સંભળ્યું છે કે નાની વયમાં એક ચાર સુમનલાઈએ કહ્યું : ‘બાપુજી ! મોટર અપાવો ને’; બાપુજીએ તરત જ નાનું રમકડું ખરીદવાની સંમતિ હેતા હોય તેમ કહી હીધું : ‘જાણો, તમને પસંદ પડે તેવી કઈ આવો.’ બાપુજી રાજકોટમાં હતા ત્યારે ઘરનો બધો વહીવટ તેમના એક મુનીમ સંભાળતા; બાપુજી તેમાં કાંઈ માશું મારે નહિ. દેવશાસ્ત્રગુરુ પ્રત્યેની લક્ષ્ણને લીધે જે રામલુલાઈ આપણી સંસ્થાના લારતબ્યાપી કામકાજનો વહીવટ ચીવટથી સંભાળે છે તે જ રામલુલાઈ પોતાના ઘરનાં કામકાજ પ્રત્યે, તેની નિઃસત્ત્વતા લાગતી હોવાથી, ઉદાસીનવૃત્તિ સેવે છે. હીકરા-હીકરીનાં લગ્ન હોય ત્યારે પણ બીજાએ તે કામ ઉપાડી વે. એક બાંનું લગ્નની વિધિ ચાલતી હોય ત્યારે એક બાંનું બાપુજીનું શાસ્ત્રવાંચન ચાલતું હોય. એકવાર લગ્નવિધિ પૂરી થઈ અને હીકરીને સાસરે વોળાવવાની હતી ત્યારે બાપુજી જ્યાં શાસ્ત્રવાંચન કરી રહ્યા હતા ત્યાં જઈને આપણા મુમુક્ષુ ભાઈ શ્રી પ્રેમચંદ્રલાઈ (રાણપુરવાળા)એ કહ્યું : ‘બાપુજી ! બહેન સાસરે જય છે, વિદ્યાય દેવા ચાલો.’ બાપુજી કહેલે : તમે આપી હો ને. ન ચાલો ?’ ‘બાપુજી, એમ ન ચાલો; તમારે આવતું કોઈ એ.’ ‘ચાલો ત્યારે’ એમ કહીને બાપુજી જઠયા, ને વિદ્યાય આપો.....ભાઈ સુમનલાઈ અસ્યાસ-અથે ત્રણેક વર્ષ માટે અમેરિકા જવાના હતા ત્યારે બાપુજી તેમને વિદ્યાય દેવા સ્વાધ્યાયમંહિરનું પગથિયું પણ જિતર્યા નહોંતા. સામાન્ય રીતે હીકરો પરદેશ જતો હોય ત્યારે કેટલાક લોકો તો વિદ્યાય દેવા મુંખદ્વારા સુધી જતા તે વખતે બાપુજીએ સ્વાધ્યાયમંહિરમાંથી જ આવજો’ કહી હીધું હતું ! આ રીતે વ્યાવહારિક જાણતો સાચે તેઓ બહુ એછો લગવાડ રાખે છે.

આ બધી બાળતો ભલે માત્ર લૌકિક જીવનની બાળતો હોય, આધ્યાત્મિક મહાત્માની ન હોય, અને બાપુજી ભલે તે બાળતોની ગૌણુતા કરીને ‘પણ તેથી શું ?’ એમ કહી તે વાત હુળવી કરી નાખતા હોય, પરંતુ જ્યારે આ વિષમ કાળમાં લોકોના વ્યાવહારિક જીવનમાં બહુધા મહિનતા વ્યાપી ગયેલી જોવામાં આવે છે ત્યારે કન્ચિત જ જોવા મળતું આવું ચોણ્યું જીવન જરૂર મનને શાતા ઉપલબ્ધ હોય.

બાપુજીને પહેલેથી જ ધર્મનો રંગ ખરે. સ્થાનકવાસી સંપ્રદાયમાં હતા ત્યારે કેવીંબર શાસ્ત્રોનું વાંચન કરતા અને સંપ્રદાયમાં ચાલતી ધાર્મિક કિયાએ. પણ કરતા. સત્યરોધનના છેતુથી અન્ય દર્શાનોનો અસ્યાસ પણ થોડોધણો કર્યો હતો. તે અરસામાં હિગંબર જૈન ધર્મની માન્યતાવાળા શ્રી ભાઈચંદ્રલું મહારાજનો. પણ કાંઈક પરિચય થયો હતો. શ્રીમહુ રાજચંદ્રજીના સાહિત્યનો પરિચય થતાં તે વચ્ચનામૃતોનો બાપુજી પર વિશેષ પ્રભાવ પડ્યો હતો. તેઓ વેકેશન આદિ અવકાશના સમયે શ્રીમહુ રાજચંદ્રજીના વડવા-આશ્રમમાં જઈને રહેતા. સાચે

સાથે તેમને પૂજ્ય ગુરુહેવનાં સત્ય-તત્ત્વજ્ઞાનઅરતાં વ્યાખ્યાનો સાંભળવાના પ્રસંગો પણ ખનતા રહ્યા. પરિણામે તેમને શ્રદ્ધા થઈ કે આ જ તત્ત્વજ્ઞાન તર્ક સાથે સુસંગત છે. તેમણે ધીમે ધીમે ગુરુહેવનો પરિચય વધારવા માંડ્યો. સોનગઢમાં પૂજ્ય ગુરુહેવ ધર્મ-પરિવર્તિન કરીને શ્રી હૃરાલાંધના મકાનમાં બિરાજતા હતા ત્યારે રામજીલાંધ કોઈ કોઈ વાર સત્તસંગ-અર્થે ત્યાં આવતા. મેં તેમને હૃરાલાંધના મકાનની આગળના સરકારી ગેસ્ટ-હુઉસમાં જીતરેલા જેયા હતા. બાપુજી બાળક સુમનલાંધને જોગામાં બેસાડીને ‘આત્મસિદ્ધિ’ ગવરાવતા હતા. સુમનલાંધ ગાતાં ગાતાં બાપુજીના ખલે પણ ચડી જતા. આપુજીની પૂજ્ય ગુરુહેવ પ્રત્યેની અર્પણાંત્રી વધતી ગઈ અને તેઓ સત્તસંગ-અર્થે ગુરુહેવનો પરિચય વધારતા જ ગયા. છેવટે એમને થયું કે પ્રત્યક્ષ સત્તપુરુષના સત્તસંગનો આ લાલ છોડીને મનુષ્યભવનો. કીમતી સમય વકીલાતમાં શું કામ બગાડવો? આવી ભાવનાપૂર્વક તેમણે વકીલાતના નવા કેસ ન લેવાની પ્રતિજ્ઞા કરી અને પૂજ્ય ગુરુહેવનાં પાવન ચરણોમાં આવીને વસ્યા.

બાપુજીએ સત્તસંગ-અર્થે સોનગઢમાં સ્થિરવાસ કર્યો ત્યાર પહેલાંથી માંડીને અત્યાર સુધી અહીંની બધી પ્રવૃત્તિએ, બધી વહીવટ બાપુજીના કુશળ નેતૃત્વ નીચે ચાલે છે. એવી એક પણ પ્રવૃત્તિ નહિ હોય કે જેમાં રામજીલાંધનાં દર્શન ન થતાં હોય. અહીંની સર્વ પ્રવૃત્તિઓમાં રામજીલાંધ જ હેખાય છે. સોનગઢનાં બધાં કાર્યોમાં તો ઢીક, પરંતુ અન્ય ગામોનાં મુમુક્ષુમંડળો પણ પોતાના ગુંચવણુભર્યા કોયડાએ. બાપુજી પાસે લાવે છે અને સંતોષકારક ઊકેલ મેળવે છે.

અનેકવિધ કાર્યોની જવાબદારીએ બાપુજીના શિરે હોયા છતાં તેમને તેનો બોલો લાગતો નથી, તેઓ તો હુણવા કૂલ જેવા રહે છે; અને તેથી જ તેઓ તે બધાં કાર્યો રમતમાત્રમાં કરી શકે છે. જ્ઞાન વિદ્યાના શ્રી જીમચંદ્રલાંધ સંભાળતા હોય, બાંધકામવિભાગ શ્રી વળુલાંધના હુથમાં હોય અને અન્ય વિભાગો અન્ય કાર્યકર્તાઓના હુથમાં હોય, છતાં બધાયની જવાબદારી બાપુજી પોતાના પર જ રાખે છે. તેઓ સહકાર્યકર્તાઓને કહે છે: ‘તમે સ્વતંત્રપણે, મને ખૂચુચા કિના પણ, કામ કરી શકો છો; કોઈ તમને પૂછો તો કહેવું કે રામજીલાંધને ખૂચુચું છે; કાંઈ ભૂલ થઈ જય તોપણું મૂંઝાવું નહિ, ભૂલ તો થઈ જય. તે ભૂલ તમારી નથી, પણ મારી છે.’ આ પ્રમાણે તેઓ પ્રેમલયું પ્રેતસાહુક વર્તન રાખે છે. જેકે વિરાધીએ ધ્રુજ ઊઠે એવી કડકાઈ પણ બાપુજીમાં જરૂર છે, તોપણું સહકાર્યકર્તાઓ પ્રત્યે તેઓ પિતાતુલ્ય વાત્સલ્યથી વતે છે, જેથી તેમની છતથાયા નીચે જો નિશ્ચિંતપણે ઉલ્લાસપૂર્વક એકજૂથપણે કામ કરે છે.

બાપુજી એક વાર મને વાત કરતા હતા કે—“હું કલકચામાં શાલ્ખવાંચન કરતો

હતો ત્યારે એક પંડિત મને કહ્યા કરે કે સમયસારના અનુવાદમાં અમુક સ્થળે તમારા પંડિતની ભૂલ છે. મેં તેને કહ્યું : ‘મને વિશ્વાસ છે કે અમારા પંડિતની ભૂલ હોય નહિ. કહાચ હોય તો પણ તે ભૂલ મારી છે કારણ કે હું તે અનુવાદ તપાસી ગયો. હું અને તેનું પ્રકાશન પણ મેં કયું છે. ઓલો, કયાં ભૂલ છે? બતાવો.’ ખરેખર ભૂલ જિલ્કુલ હતી જ નહિ.’’ આ રીતે બાપુજી ઉદ્ઘારતાથી બીજાનો દોષ પોતાના પર લઈ લે છે.

પૂર્વ રામજીલાઈ સમાજમાં અને સરકારમાં તેમની જગ્યાપર પ્રતિષ્ઠા અને આદરપૂર્ણ સ્થળને દીધે આપણી સંસ્થાનાં ધણું કામ સહેલાઈથી પાર પાડી શકે છે. તેઓ કંડક નેશનિઝના કપરા સમયમાં પણ કૈન-અતિથિગૃહમાં મહેમાનોને નિઃશુદ્ધ જમાડવાની વ્યવસ્થા પ્રમાણિકપણે કાયદાની મર્યાદામાં રહીને સુંદર રીતે ચલાવી શક્યા હતા. લોકો કહેતા કે અમારા કુદુંખનું રેશન મેળવવામાં પણ અમને કેટલી બધી મુશ્કેલી પડે છે ત્યારે તમે આદ્યા મહેમાનોને સુંદર રીતે જમાડી શકો છો તે એક આશ્ર્ય છે. આવાં અનેક અગત્યનાં કામ બાપુજી દ્વારા થયાં છે.

પૂર્વ ગુરુહેવના વિહારોમાં ધણા ભાગે—તો ઇનો સંભવ હોય ત્યાં તો જરૂર —શ્રી રામજીલાઈ પણ સાથે જ રહેતા. બધાં ગામોમાં એકસરખું વાતાવરણ ન રહેતું; કોઈ કોઈ સ્થળે વત્તા-ઓછા વિરોધી પણ થતા. એવા વખતે સુ. રામજીલાઈ સાથે હોવ તો ગુરુહેવ વિકલ્પ વિના નિશ્ચિંતપણે પોતાનાં સ્વાધ્યાય-મનનાદિ કાર્યોમાં રત રહી શકે, અહારનું બધું રામજીલાઈ સંભાળી લે. કોઈ વિરોધીઓ તકરારના હેતુથી ચાદવિવાદ કરવા આવે તો ‘તમે પહેલાં મારી સાથે ચર્ચા કરો અને જે તમને સમાધાન ન થાય તો પછી આપણે ગુરુહેવ પાસે જઈશું’ એમ કહીને સુ. રામજીલાઈ તેમના પ્રરીકોના જડખાતોડ જવાઓ આપીને તેમને ઢીલા કરી નાખે જેથી ગુરુહેવ પાસે જવાના તેમનામાં હોશ જ ન રહે. કોઈ વાર વિરોધીઓ સીધા ગુરુહેવ પાસે વાદવિવાદ કરવા પહોંચી જય તો ચર્ચામાં વર્ચ્યે રામજીલાઈ જંપલાવે અને ગુરુહેવને બદલે પોતે જ વિરોધીને મૂંઝવી નાખે એવા તર્કશુદ્ધ જવાઓ આપવા માંડે અને એ રીતે ગુરુહેવને નિષ્પ્રયોજન માથાકૂટમાંથી મુક્ત કરે. કોઈ વાર કોઈ વિરોધી ભાઈ આવેશમાં જ્ઞાની જરૂરને ગુરુહેવ પ્રત્યે હુલ્લો કરવા ધસી જય તો બાપુજી તરત જ વર્ચ્યે અડીખમ જીલા રહી જઈને આડા ધા જીલતા અને હુલ્લો કરનારને ગુરુહેવ સુધી પહોંચવા ન હેતા. કચારેક તો બાપુજી આકુમણુકારને નીડરપણે પોતાની ભાથમાં પકડી રાખીને, પોતાને ધંજ થાય તેની લેશ પણ પરવા કર્યા વિના, તેને આગળ વધવા ન હેતા. આ તો શ્રોતું ઉદ્ઘારણો કહ્યાં. બાકી સફાય સર્વ પ્રકારના મંદ-તીવ્ર વિરોધીમાં બાપુજી શ્રી રામજીલાઈ ગુરુહેવની એક સર્વોત્તમ ઢાલ હતી. તેમનામાં તીવ્ર બુદ્ધિપ્રતિલા અને વિરુદ્ધ વહીવટશક્તિ છે એટલું જ નહિ, પરંતુ તેમની હિંમત અને નીડરતા પણ અજ્ઞાન છે. પૂર્વ ગુરુહેવ તેમને એક આડાલીડ પુરુષ તરીકે વર્ણાવતા, તેમ જ ‘રામજીલાઈ

નહિ હોય ત્યારે ખણી પડશે' એમ પણું પ્રસંગોપાત્ર ઘણી વાર મુસુકુઓને કહેતા.

પૂજય ગુરુહેવની વ્યાપક ધર્મપ્રલાવનામાં બાપુજીનું સર્વતોમુખ થોગઢાન હોવા છતાં બાપુજી કોઈ બહિમુખ પ્રવૃત્તિપ્રિય વ્યક્તિ નથી; અરેખર બાપુજી એક તત્ત્વરસિક સ્વાધ્યાયપ્રેમી જીવ છે. ગુરુહેવની ઉપસ્થિતિમાં તેઓ ગુરુહેવનાં કે પ્રવચનો, રાત્રિયર્યા, પૂજા તથા લક્ષ્મિનાં કાર્યક્રમોમાં અચૂક નિયમિત હાજરી આપે, પ્રવચન તથા લક્ષ્મિ પછી સ્વાધ્યાયમંહિરમાં પૂજય ગુરુહેવની પાસે બેસી સત્ત્સંગનો લાલ લે અને તે ઉપરાંત પોતાના ઘરે ત્રણ વખત શાસ્ત્રસ્વાધ્યાય કરે. સવારમાં વહેલા ચાર-પાંચ વાગ્યે જુઓ તો તેમના ઘરે કોઈ આશ્રમની જેમ બાપુજી એકલા અથવા પ્રાય: થોડા મુસુકુઓની સાથે શાસ્ત્રવાંચન કરતા હોય; બપોરના પ્રવચન પહેલાં એક કલાક તથા સાંજે રાત્રિયર્યા પહેલાં પણ એકાદ કલાક એ જ પ્રમાણે શાસ્ત્રસ્વાધ્યાય કાઢે. હજુ પણ શાસ્ત્રસ્વાધ્યાયથી ભરયક એ જ હિન્દુયર્યા. શાસ્ત્રસ્વાધ્યાય તો બાપુજીનું અર્થન છે. લાગ્યે જ એવું કોઈ પ્રસિદ્ધ શાસ્ત્ર હુશે કે જે બાપુજીએ ન વાંચ્યું હોય. બાપુજી જેટાં જોંડો રહુસ્યથાહી અને વિસ્તીર્ણું શાસ્ત્રાભ્યાસ ધરાવતી વ્યક્તિ અન્યત્ર કરવિનું જ જેવા મળે. બાપુજીએ પં. શ્રી બંસીધરજીને જ્યારે કહ્યું કે 'તમે તો મોટા ચાહિત છો' ત્યારે પંડિતજીએ જવાખમાં કહ્યું હતું કે 'હમ પંડિત હોએ તો આપ પંડિતમાંદ હો'. આ ઉંમરે પણ બાપુજીની ઉદ્ઘમપરાયણતા ચુવાનોને પણ શરમાવે જેવી, અત્યાંત આશ્ર્યજનક છે. શાસ્ત્રસ્વાધ્યાયથી તો થાકે જ નહિ. જરાક સમય મળ્યો કે તરત જ શાસ્ત્રવાંચન કે તત્ત્વયર્યા કાઢે. 'પ્રમાદ' શાખ તેમના શાખકોષમાં નથી. શાસ્ત્રસ્વાધ્યાય ઉપરાંત, આપણી સંસ્થા દ્વારા પ્રકાશિત થતા બધા બધેનું લખાયું તથા 'આત્મધર્મ' માસિકપત્રનું લખાણું બાપુજી ધણી ચીવટથી તપાસી જતા અને પછી જ પ્રેરણમાં આપતા. જિજાસુ-ઓને જૈનધર્મનું સાચું દિગ્દર્શન કરાવનારા. 'માસ્ટ્રિશાસ્ત્ર (સરીક)' અને 'ધર્મની કિયા' એ બે બંધે રચવામાં પણ બાપુજીએ પુષ્કળ પરિક્રમ લીધો છે. આ રીતે બાપુજીનો શાસ્ત્રપ્રેમ અથાગ છે. દિગંબર જૈત શાસ્ત્રે પ્રત્યે તેમને અપાર પ્રેમ હોવાનું કારણું એ છે કે પૂજય ગુરુહેવનો ઉપદેશ સૂક્ષ્મતાથી વિચારીને તેમના હુદ્ધયમાં અતિ દફ શ્રદ્ધા થઈ ગઈ છે કે આ શાસ્ત્રોમાં જ સાચી વસ્તુસ્થિતિનું નિરૂપણ છે અને તેમાં કહેલા માર્ગે ચાલવાથી જ આ હુદ્ધ પરિભ્રમલુનો કાંત આવવાનો છે.

પૂજય ગુરુહેવે મોક્ષનો સાચો માર્ગ જતાની ક્રમાં ઉપકાર કર્યો હોવાથી બાપુજીને ગુરુહેવ પ્રત્યે અગાધ લક્ષ્મિ ને અર્પણું કરે. કોઈ પણ બાખતમાં ગુરુહેવનું વલણ શું છે તે સહેજ પણ બાપુજીના જાળવામાં જ્ઞાની જીવન તો પછી બીજે કોઈ પણ વિકલ્પ કર્યા વિના ગુરુહેવના વલણને અક્ષરરશા: સાકાર કરવામાં જ તેઓ પોતાનું હિત સમજતા હતા અને બરાખર એ પ્રમાણે વર્ત્તા હતા. એક સ્થિરાંહિતિવાળા પરીક્ષા-

ગ્રંથાન પુરુષની પોતાના ગુરુ પ્રત્યેની આવી અદ્ભુત અર્પણુતા ખરેખર આપણું સૌને
માટે એક બનુકરણીય આદર્શ પૂરે પાડે છે.

બાપુજીને ગુરુહેવના વિરહનું ધણું જ કુઃખ લાગ્યું છે. આજે પણ ગુરુહેવને
ચાંડ કરતાં તેમની આંખોમાંથી પાણી ચાલ્યાં જય છે. થોડા દિવસ પહેલાંને એક
પ્રસંગ હું ભૂવી શકતો નથીઃ—પૂજ્ય બહેનશ્રી ચંપાણેનનાં દર્શાનનો ચાર ચાર દિવસે
ચારો હોય છે તે વારાના દિવસે બાપુજી બહેનશ્રીના ઘરે તેમનાં દર્શાન કરવા આવ્યા
હતા. દર્શાન કરીને બેઠા. તખિયતના સમાચાર પૂછીને બાપુજી ગંભીર થઈ ગયા ને
ઓછાંયાઃ ‘બહેન! તમારી પાસે ગુરુહેવ આવે છે? આવે તો માત્ર તમારી પાસે જ
આવે. સ્વભાવમાં નહિ હો! સાક્ષાત તું પૂછું છું.’ બહેનશ્રી ઢીલા થઈને ઓછાંયાઃ
‘બાપુજી! આ કાળે સાક્ષાત તો કચાંથી આવે? એવાં લાગ્ય પણ કયાં?’ ‘બહેન!
એ તો હુંચ જાણું છું. પણ મારાથી રહેવાતું નથી એટલે....’ એમ બોલતાં બોલતાં
બાપુજી જળગળા. થઈ ગયા, તેમના હાંડ ધ્રૂવજી લાગ્યા, તેમણે ઇમાલથી નાક
ચાદ કર્યું અને આંખમાંથી આંસુની ધારા નીકળી ગાલ પર ઉતરી. આ દર્શય લેઈને,
ચસે ઉલેલા સુસુકુઓનાં હૃદય પણ દ્રવી ગયાં. સામાન્ય પ્રાણીની આંખમાંથી અશ્રુધારા
ચહે તે તો હીક, પણ જ્યારે સિંહની આંખમાંથી આંસુ પડે ત્યારે તેને કેટલું વેહન
શક્તું હશે?

બાપુજીને પૂજ્ય બહેનશ્રી પ્રત્યે પણ ઊંડી શ્રદ્ધા-લક્ષ્ણ છે. વાત્સલ્ય પણ એટલું
જ. ‘બહેનશ્રીને હુવે કેમ છે? અશક્તિ કેવીક છે?’ એમ અવારનવાર પૂછ્યા જ
કરે અને જવાબણું કરે કે ‘મારા વતી કહેલે: ધીમે ધીમે એક-એક કોળિયો. કરતાં
જોરાક વધારતાં જય; ચાલવાતું પણ એક-એક ડગલું વધારતાં જય. નહિ તો શક્તિ
કચાંથી આવે? કેવાં નથ્યાં થઈ ગયાં છે!’ આમ બાપુજીને બહેનશ્રી પ્રત્યે સહજ
હૃદયગત વાતસલ્ય છે.

એમ બાપુજીને પૂજ્ય ગુરુહેવ પ્રત્યે પૂરી લક્ષ્ણ અને અર્પણુતા છે, તેમ પૂજ્ય
ગુરુહેવની પણ બાપુજી પ્રત્યે અમીલરી ઝૂપાદણિ હતી. તેઓશ્રી વાત દરમ્યાન ‘લાઈ!’
ઓચા વાતસલ્યઅરતા ભધુર શખ્ફથી બાપુજીને સંખોધન કરતા. પ્રવચન દરમ્યાન પણ
‘લાઈ! અહીં આચાર્યહેવ આમ કહે છે’ ઈત્યાદિ પ્રકારે કચારેક કચારેક બાપુજીને બોલાવે.
કોઈ અનિવાર્ય કારણથી બાપુજી પ્રવચનમાં હાજરી ન આપી શક્યા હોય તો સલામાં
કાંઈક ખૂટનું હોય એવું ગુરુહેવને લાગે અને ‘લાઈ આજે નથી આવ્યા’ એમ યાદ
કરે. રાત્રે તત્ત્વચર્ચામાં પણ બાપુજી ન આવ્યા હોય તો ‘લાઈ કેમ નથી આવ્યા?’,
‘તખિયત સારી નથી?’ ‘કેટલો તાવ છે?’ એમ થોડી થોડી વારે જુદા જુદા શખ્ફોમાં
ચાંડ કરે; જરા ડોક ઊંચી કરીને રસ્તા ઉપર નજર પણ ઝેંકે અને જે બાપુજી

આવતા દેખાય તો ‘લાઈ આવતા લાગે છે’ એમ પ્રસ્તુતાથી બોલે. થોડાં વર્ષ પહેલાં જ્યારે બાપુજી ઓપરેશન કરાવવા મુંબઈ જવાના હતા ત્યારે સ્વારના પ્રવચન પહેલાં ગુરુહેવે મને તેમના ઇમમાં બોલાવીને કહ્યું: ‘આજે લાઈ ઓપરેશન માટે મુંબઈ જય છે, માટે આજ વ્યાખ્યાન પછી તેમના વિધે બે શબ્દ બોલજો.’ આમ બાપુજી પર ગુરુહેવની ઘણી કૃપા હતી. બાપુજી પૂજ્ય ગુરુહેવના આવા કૃપાપાત્ર બન્યા તે તેમની આ જિંદગીની અમૂલ્ય કમાણી છે.

બાપુજીની જાંડી ધર્મશર્ક્ષા, ગુરુહેવ પ્રત્યેની તેમની અનન્ય લક્ષ્ણ-અર્પણુતા તથા ગુરુહેવની તેમના પરની કૃપાદિપ—એ બાપુજીની જિંદગીની સર્વોત્તમ ઉપલબ્ધિએ છે. તેના પ્રતાપે તેઓ શીંગ અનંત-આનંદજરતી શાશ્વત પૂર્ણ-આત્મોપલબ્ધિને વરે—એ જ આજના શુલ્ક દિને આપણી મંગળ કામના છે.

અનેકવિધ પ્રતિભાસ-પન્ન બાપુજી એક વિશાળ કલ્યાણક છે, જેની શીતળ છાયામાં આપણે સૌ નિશ્ચિંતતાની ઠંડક અનુભવતા થકા જાનંદ કરીએ છીએ. તે વડલો પોતાની વેરગંભીર પર્ણધટાઓથી સુસમૃદ્ધ વર્તેની થકો સુદીધી કાળ પર્યાત આપણુને તેની ઘાટી શીતળ છાયા અપ્યા કરો—એ જ અંતરની ભાવના. *

[સંસ્થાના સુધર સુકાની.....પાનું છુદ્ધ થી ચાલુ]

નહિ પણ સવા લાખ છપાવવા નેવું ઉત્તમ આ પુસ્તક છે.” બાપુજીને ગુરુહેવ પ્રત્યે તો પૂર્ણ અર્પણુતા તથા અસાધારણ લક્ષ્ણભાવ છે જ; સાથે પ્રશનમુંત્ર પૂજ્ય અહેનશ્રી ચંપાણેન પ્રત્યે પણ ખૂબ જ આદરભાવ છે. સ્વાનુભૂતિપરિણુત ચંદ્રસુરોણે પ્રતિ હૃદય લક્ષ્ણપૂર્ણ આદરથી રંગાયેલું હોવું તે આત્માર્થિતાનું ખાસ લલ્લણું છે, નેતું બાપુજીના જીવનમાં ડગલે ને પગલે હશેન થાય છે. અહું! ધન્ય છે બાપુજીને અને ધન્ય છે તેમના આત્માર્થિતાલયાં આદર્શો જીવનને !!

પૂજ્ય ગુરુહેવ કહેતા : ‘રામજીલાઈ મુસુલુ સમાજના ભસ્તકનો મળિ છે, સલાની શોલા છે, ગમે તે કામનો ઉકેલ લાવવાની તેમનામાં શક્તિ છે, અડપથી નિર્ણય લેવાની શક્તિ છે. સમાજને માથે રામજીલાઈ છે ત્યાં સુધી અન્ન છે, તે જ્ઞો ત્યારે લોકોને ખખર પડશો કે એમની હાજરીની કેટલી કિંમત હતી એમની જેસહાજરી લોકોને સાલશો. તેમની શ્રવણ અને તત્ત્વાલ્યાસની લગાની—તેમના પરિણામ—જેતાં તેમની ગતિ હેવ સિવાય બીજી હોઈ શકે જ નહિ.’

અહું! પૂજ્ય ગુરુહેવની અનન્ય કૃપાના સત્ત્વાત્ર, અધ્યાત્મરસસિક્તાહૃદય, અલીક્ષણુશાનપિપાસુ તેમ જ સંસ્થાના કુશળ નાવિક એવા પૂજ્ય બાપુજી શ્રી રામજીલાઈના ગુણોનું વર્ણન શું કરું? તેમના ‘જનમશતાભિન-મહેસુન’ના આ મંગલ પ્રસંગે, તેઓશ્રી દીધી કાળ પર્યાત આપણુને માર્ગહર્શનનો લાલ આપ્યા કરે એવી પ્રશસ્ત લાવનાપૂર્વક તેમના અલિવાદ ગુણોનું ખરુમાન કરી, તેમના પ્રતિ ભારો આદરભાવ સમર્પિત કરું છું.

કર્મઠ પ્રતિભાઃ મુ. શ્રી રામજીભાઈ

—ડૉ. પ્રવીણુભાઈ દોશી, રાજકુટાં

સમગ્ર ભારતમાં અધ્યાત્મવિદ્યાનું પવિત્ર આંહોલન પ્રસારનાર પરમપૂજ્ય ગુરુદેવ શ્રી જનજીવામીના પરમ લક્ષ્ય તથા શ્રી હિંગંબર જૈન સ્વાધ્યાયમંદિર દ્રસ્ટના સંસ્થાપક તેમ જ આજુવન અધ્યક્ષ માનનીય ખાપુલ શ્રી રામજીભાઈ માણેકચંદ દોશી આપણા કંદું સમાજની એક ગૌરવપૂર્ણ પ્રતિભા છે.

તેચો ગણુનાપાત્ર ઉચ્ચ કેટિના એંડ્રોકેટ તરીકે સુપ્રસિદ્ધ હતા. રાજકારણમાં પણ તેમની સલાહ કીમતી ગણુંતી. રાજકારણની સલાહ આપવાને કારણે તેમને એ વાર જેલમાં જરૂર પડ્યું હતું. બદુસુખી પ્રતિષ્ઠા અને પ્રવૃત્તિ હોવા છતાં તેમના જીવનમાં ધર્મ પ્રત્યે જ્ઞાનથી અને પ્રેમ વણુંયેલાં હતાં. શાસ્ત્રસ્વાધ્યાયનો સમય ગમે તેમ કરીને કાઢી લેતા.

સુ. શ્રી રામજીભાઈ અર્ધશતાખ્ંદથી પણ અધિક સમય પૂજ્ય ગુરુદેવના પવિત્ર સમાગમમાં રહ્યા છે. દ્રસ્ટના સુંદર સંચાલનની સાથે સાથે તેમણે તત્ત્વાલ્યાસ પણ કેદે કર્યો. ‘મોક્ષશાસ્ત્ર’ જેવા મહાકાય પુસ્તકનું અધ્યાત્મ શૈલીથી ભાવવાહી સંપાદન કર્યું. ‘ધર્મની કિયા’ પુસ્તકનું સંપાદન કરીને, પૂજ્ય ગુરુદેવ ધર્મની કિયા કેને કહે છે તે પાત અતિ સુંદર દ્વિંદી જગત સમક્ષ રજૂ કરી. તેઓશ્રી જ્ઞાનાજ્ઞનમાં ચેટલા અધ્યા વ્યસ્ત હોય છે કે પ્રમાદ તો તેમની પાસે ફરકી શકતો નથી. શરીરની કંઈ વુદ્ધ હશા હોવા છતાં પૂજ્ય ગુરુદેવના ફરેક કાર્યક્રમમાં તેમની હાજરી અચૂક હોય જ. અત્યારે ૧૦૦ મા વર્ષમાં પ્રવેશ વખતે પણ—પૂજ્ય ગુરુદેવની અનુપસ્થિતિમાં હોય—ફરેક કાર્યક્રમમાં પૂર્વવત્ત ઉત્સાહથી હાજરી આપે. આવી અલીક્ષણજ્ઞાનોપયોગી કર્મઠ વિરલ પ્રતિભા ખરેખર આ યુગમાં મળવી મુશ્કેલ છે.

પૂજ્ય ગુરુદેવે આપેલા જ્ઞાયકતત્ત્વના દ્વિંદી ખોધની ખાપુલ પોતાના જીવનમાં રહ્યું ને વધુ ઉપલખ્ય કરે અને આપણને સૌને હીર્દી કાળ સુધી માર્ગદર્શન આપ્યા કરે—ચેવી ભાવના, હું તેઓશ્રીના ‘જન્મશતાખ્ં’ મહોત્સવના આ મંગળ પ્રસંગે ભાવું છું.

—૦—

[વજથી પણ કઠણું અને.....પાતું ૪૧થી ચાહુ]

દુનન નાંક હેખાય છે, કારણ કે તે વિના જ્ઞાનીનો આવો અસાધારણ વિદ્યાસ સંપાદિત કર્યું શકે જ નહિ.

સંસ્થાને આવા સુકાની મખ્યા છે તે સંસ્થાનાં પણ મહાન લાગ્ય છે. ગમે તેવાં જાણાતી આકેમણો સામે આ જઈદ્દી ઉંમરે પણ એકાકીપણે અડગ જીલા રહી તેનો સામનો કર્ત્વાની તેમનામાં કોઈ ગજબની શક્તિ છે. સંસ્થા તેમના હાથમાં સલામત છે. તેઓ દીવાંચું હો અને સંસ્થાને માર્ગદર્શન આપ્યા કરે. એ જ ભાવના.

વજાથી પણુ કઠળુ અને પુષ્પથી પણુ કોમળ

—ગુજરાતી લેટાલાલ શાહ, સેનગઢ

વજાદપિ કઠોરાણિ સુદૂનિ કુસુમાદપિ ।
લોકોત્તરાણાં ચેતાંસિ કો હિ વિજ્ઞાતુમર્હતિ ॥

પૂજ્ય બાપુજીનું અનેકરંગી વ્યક્તિત્વ ઉપરના શ્વેષાંકને ચરિતાર્થ કરે છે. ઘણું તેમને લોહપુરુષ કહે છે પણ તે કથન એકપક્ષીય છે. બાપુજી વજ જેવા કઠોર ભલે હેખાતા હોય પણ તેમનામાં પુષ્પ જેવું કોમળ હૃદ્ય ધરકે છે. મને તેમની આવી હૂંકાળી વાતસદ્વયલરી કોમળતાનો અનુભવ ઘણી વાર થયો છે; અને તે વખતે મને સાનંદ આશ્ર્ય થયું છે કે આવા લોખાંડી આવરણ નીચે આવું પુષ્પકોમળ હૃદ્ય છુપાયેલું પડ્યું છે!

પૂ. બાપુજી માટે શું લખું અને શું ન લખું તે જ સમજાતું નથી. વિચાર કરું છું તો અરધી સહી જેટલો ભૂતકાળ નજર સમક્ષ તરવરે છે અને તેમાં અનેક પ્રસંગોના ચિત્રો આંતરચક્કુ સમક્ષ ખડાં થાય છે. તેમની અસાધારણ બુદ્ધિ, અદ્ભુત તર્કશિદ્ધિ, સામાને માત કરવાની આશ્ર્યકારી નીડરતા અને હિંમત, સાંસારિક કે ધાર્મિક, સંસ્થાગત કે વ્યક્તિગત અનેક પ્રકારની ગુંચો ઉકેલવાની અદ્ભુત કળા, અને સૌમાં મોખરે રહેતી પૂ. ગુરુદેવશ્રી પ્રત્યેની અનન્યભક્તિ તથા સંપૂર્ણ અર્પણતા—આ બધી વિશિષ્ટતાઓ હશ્વાવતા અનેક પ્રસંગોનો—જેમાના કેટલાક તેઓશ્રીના સ્વમુખેથી સાંભળેલા, કેટલાક નજરે જેયેલા અને કેટલાક જતે અનુભવેલા છે તેમનો—એટલો મોટો બંડાર મારી પાસે છે કે તે બધાને લખવા બેસું તો એક પુસ્તક ભરાય; કારણ કે પૂ. બાપુજીનો મને લગભગ અરધી સહી જેટલા હીર્દી કાળનો ધનિષ્ઠ પરિચય છે. તેથી એ બધું લખવાનો જોડ છોડી તેમની સેક એ વિશિષ્ટતાઓ કે જેનાથી હું ખૂબ જ પ્રસાદિત થયો છું તે જ આ નીચે હશ્વાવી સંતોષ માનીશ.

જાની પ્રત્યેની ભક્તિ—કે જેને શ્રીમહે કેવળનું બીજ કહ્યું છે તે—કેવી હોય એ જેવું અને જાણવું હોય તો બાપુજીની પૂ. ગુરુદેવશ્રી પ્રત્યેની અનન્ય ભક્તિ જેવી જેઈએ. પોતાની આઈલી તીવ્ર બુદ્ધિપ્રતિલા અને લૌકિક ડહાપણ હોવા છતાં કોઈ પણ આખતમાં તેનો ઉપયોગ તેમણે પૂ. ગુરુદેવશ્રી સમક્ષ કર્યો નથી. તેમણે પૂ. ગુરુદેવશ્રીની આજા કાયમને માટે શિરોમાન્ય ગણ્યી છે. કોઈ પણ જતાની દલીલમાં જિતર્યા વિના પૂ. ગુરુદેવશ્રીની હાએ હું અને નાએ ના જ કહી છે. પોતાને કહાય શારીરિક દર્શિએ કે બીજુ કોઈ રીતે પ્રતિકૂળતા હોય તોપણ પૂ. ગુરુદેવશ્રીની આજા તેમણે માથે ચડાવી છે. તેનાં એક એ ઉંડાહરણ આ નીચે ઉતારું તો અસ્થાને નહિ ગણ્યાય.

શ્રી બાપુજીએ પોતાની લગભગ પોણેસો વર્ષની ઉમરે સંસ્થાના પ્રમુખપદેથી નિર્વચિત લીધી અને શ્રી નવનીતલાલલાઈ જવેરી સંસ્થાના પ્રમુખ થયા. સંવત ૨૦૩૩ ની જાન્માં શ્રી નવનીતલાલલાઈને સ્વર્ગવાસ થયો. તે વખતે હું પૂ. ગુરુહેવશ્રી પાસે જાણેન કરતા ગયો ત્યારે તેઓશ્રી બોલ્યા કે “નવનીતલાલલાઈ ગયા; હવે વળી સંસ્થાએ નાના પ્રસૂત શોધવા પડ્શે.” યોડી ક્ષણો અટકીને ઇરી બોલ્યા કે “નવનીતલાલલાઈ નહોતા ત્યારે સામલુલાઈ જ બધું કામ કરતા તા ને!” આ કથનમાં રહેલું આડકતરું સૂચન હું રહ્યા ગયો. પૂ. બાપુજીને આ વાત કરી. તેઓ બોલી જોડ્યા : “પંચાતેર વરસે હું નિર્વચિત કર્યો, હવે પાછા પંચાણું વરસે મારા ગળામાં ધોંસરું નાખવું છે?” મેં કહ્યું : “હું કંઈ કહ્યું છું. મેં તો પૂ. ગુરુહેવશ્રીના શબ્દો આપને કાને નાખ્યા; શું કરવું તે આપને જોવાનું છે.” બાપુજી બોલ્યા : “આખી જિંદગી મેં પૂ. ગુરુહેવની આજા જીવે જીવની છે. મારે પોતાનો ગમો-અણુગમો કઢી જોયો. નથી. હવે જીવનની સંધ્યાએ હું તેમાં અપવાદ કરવા માગતો નથી.” અને મારા આશ્ર્ય વર્ણે તેઓશ્રીએ સંસ્થાનું રૂક્ખ સંભાળી લીધું અને તે ભાર આજ સુધી વહ્યા જ કરે છે; ઇક્લ પૂ. ગુરુહેવશ્રીની જીવને અનુકૂળ થવા માટે જ. ધન્ય છે તેમની ગુરુલક્ષિતને!

જ્ઞાનો જ બીજે એક પ્રસંગ હુમણું જ બન્યો. કાંઈક વાત નીકળતાં પૂ. બાપુજીએ જે સૂચનું કે “બહેનશ્રીનાં વચનામૃત ની કેટલી નકલો છપાણી છે? મેં કહ્યું કે “આજ જુદીનાં જુબરાતી, હિન્હી, મરાડી અને કન્નડ થઈને લગભગ છયાસી હજાર છપાણી કોણે જેણે મને ખ્યાલ છે”. તેઓશ્રીએ કહ્યું કે “ગુરુહેવે મને એક લાખ નકલ છપાવવાની જરૂર કરી હતી. મારે તે પૂરી કરવી જ જોઈએ. ગમે તેમ કરીને બાકીની ચૌંડ હજાર જુદીનાં હું તેમણે મને સોંપેલું કાર્ય કર્પૂર્ણપણે પૂરું ન કરી શકું તેનું મને કરી હુંસ રહ્યા કરે છે”. આ શબ્દો બોલતાં બોલતાં તેઓ ગળગળા થઈ ગયા અને તે જીવન જીવ હું જોઈ રહ્યો. મને થયું કે “વાહ ગુરુ, વાહ શિષ્ય !” ગુરુ-શિષ્યની આવી જીવને જેવીને. જગમાં જોટો. જડવો. સુરકેલ છે.

હું ગુરુહેવશ્રીને પણ બાપુજીમાં અનહદ વિશ્વાસ હુતો. બાપુજી ને કરે તે નિર્વચિતનું કરે જે સંસ્થાના હિતમાં જ હોય એવો. પૂ. ગુરુહેવશ્રીને દફ વિશ્વાસ હુતો. એવો જેનેક પ્રસંગો મેં નજરે જોયા છે જેમાં પૂ. ગુરુહેવશ્રીએ બાપુજીમાં આવે. જીવ જીવાસુ વ્યક્ત કર્યો હોય. તે વખતે એમ થઈ જતું કે જાની મહાત્માએની જરૂરી કૃષ્ણ સંપાદન કરવી તે જીવનનું એક મહાલાઙ્ઘ છે. કોઈ પણ પ્રશ્ન કે કોઈ પણ જીવને જરૂર એ ત્યારે પૂ. ગુરુહેવશ્રી કહેતા કે “મારું કામ નહિ, લાઈને હુંદો”. તે વખતે મને વિચાર આવતો કે બાપુજીના સંસારનો કિનારો હવે

[અનુસંધાન પાનું ૩૯]

સંસ્થાન સુધક સુકાની : બાપુજી રામજીભાઈ

—અર્થ ચંદુલાલ ખીમચંદ જોબાળિયા

અધ્યાત્મવિદ્યાયુગપ્રવર્ત્તક સ્વાનુલવી સંત પરમહૃપાળુ પૂજ્ય ગુરુહેવ શ્રી કાનલુ-
સ્વામીએ લગલગ અધ્ય સૈકા જેટલા સુહીધ્ય કાળ સુધી જે દ્રોધપિપ્રધાન વીતરાગ-
માર્ગનો બોધ આયો તેના શ્રવણનો અમૂલ્ય લાલ લેનાર શ્રોતારત્નોમાં માનનીય મુરળણી
બાપુજી શ્રી રામજીભાઈ માણેકચંદ દોશીનું એક વિશિષ્ટ સ્થાન છે. શતાબ્દિના આરે
પહેંચેલી શરીરની વૃદ્ધાવસ્થામાં પણ તેઓશ્રીનું જ્ઞાનાર્જનનું અમીર ચુવાનોને શરમાવી
હે છે. દેવપૂજા, પૂજ્ય ગુરુહેવના પ્રવચન, તત્ત્વચર્ચા વગેરે એકેએક કાર્યક્રમમાં પ્રારંભથી
જ નિયમિત હાજરી, પોતાનો સ્વાધ્યાય તથા ત્રણ વાર સુસુકુ ભાઈએ સાથે વાંચન તે
એમનો હૈનિક નિત્ય ક્રમ હતો.

બાપુજી સૌરાષ્ટ્રના ખ્યાતનામ બાહેશ એડવોકેટ હતા. વકીલાતના વ્યવસાયમાં
ખૂબ જ પ્રમાણિક હતા. આર્થિક લાભનું જરા પણ પ્રલોલન રાખ્યા વિના અસીલોને
હું મેશાં સાચું જ માર્ગદર્શન આપતા. કેસોનો અતિ ચીવટથી અલ્યાસ કરતા, પરિણામે
લગલગ બધા કેસોમાં તેમના અસીલોને વિજય થતો. રાજકારણમાં પણ તેમની ખુદ્દિ-
પ્રતિલાનું સારું માન હતું. શ્રી ડેણરલ્ઝાઈ વગેરે દેશસેવકો દેશકારણની—રાજકારણની
જાટિલ સમસ્યાઓનો ઉકેલ બાપુજી પાસેથી પ્રાપ્ત કરતા હતા. અહારની આવી પ્રવૃત્તિ
વળ્ણે પણ તેમના જીવનમાં અધ્યાત્મરૂપિની પ્રધાનતા વર્ત્તિ હતી.

પૂજ્ય ગુરુહેવ કહેતા : ‘રામજીભાઈને તત્ત્વની રૂચિ ધણી છે. આટલી ઉંમરે
પણ સાંલળવામાં કેટલું ધ્યાન રાખે છે ! તેમનું વાંચન તથા ધારણા ધણી સારી છે.
કુચા શાસ્ત્રમાં કઈ વાત કુચે ઠેકાણે આવી છે તે તરત કહી હે એવી એમની સમરણશક્તિ
છે. સંસ્થાનું પણ કેટલું ધ્યાન રાખે છે ! સમાજનાં ભાગ્ય છે કે—રામજીભાઈ જેવા
પ્રમુખ મખ્યા છે.’

બાપુજી પણ ધણી વાર કહે છે : ‘પૂજ્ય ગુરુહેવની મારા ઉપર ધણી જ કૃપાદિષ્ટ
હતી. ગુરુહેવે જ મને આત્મજ્ઞાન આપ્યું છે. ગુરુહેવનો મારા પર ધણો ઉપકાર છે.
ગુરુહેવની લાવના અને આજા મેં સદ્ગુરૂ શિરોધાર્ય ગણી છે. મને ગુરુહેવનો સાથ છે.
અવિષ્યમાં ગુરુહેવ જ્યારે તીર્થોકર થશે ત્યારે તેમની સલામાં મારું સ્થાન હશે—એવો મને
પૂર્ણ વિશ્વાસ છે.’

અહા, શ્રી બાપુજીની ગુરુભક્તિ ! અને શ્રી ગુરુહેવ પ્રત્યે તેમની સર્વપૂર્ણતા !
ગુરુહેવની ધ્યાનસાર સદ્ગુરૂ વર્ત્તવાનું ; તે સામે ન કહી વિકલ્પ કે ન કહી વિતર્ક !
પૂજ્ય ગુરુહેવે ‘બહેનશ્રીનાં વચનામૃત’ પુસ્તક વિષે જ્યારે બાપુજીને કહ્યું : ‘ભાઈ ! આ
પુસ્તક લાખ છપાવો’, ત્યારે બાપુજીએ અત્યંત પ્રસન્નતાપૂર્વક જવાબ આપ્યો : ‘લાખ

महान् श्रुतोपासक ज्ञानवृद्ध विद्वान् श्री रामल्लाई

— पं. प. श्री जगन्मोहनलालल शास्त्री, कटनी (म. प.)

श्रीमान् रामल्लाई से मेरा परिचय तथ १-२ बार हुआ है, जब मैं उनके जन्म जाना हूँ ! अनितम मुलाकात सोनगढ़ पंचकल्याणगढ़ के समय हुई थी ! उन्हें उनसे मिलने उनके स्थान पर गये थे. मैं भी उनमें एक था ! पैरों से थक जने के कारण उनका आना-जाना नहीं बनता था। इसी तकलीफ से वे कुसीं पर तो पैर उत्तम जैसे सकते थे, पर जमीन पर पालथी मारकर नहीं ऐठ पाते थे।

हम दोनों जब उनके स्थान पर गये तो जमीन पर इश्वर जिष्ठा हिया गया था, उस दोनों ऐसे गये ! उन्होंने सर्वप्रथम अपनी शारीरिक विवशता के कारण जमीन कर न ऐसे सकने के कारण क्षमायाचना की। उनका मस्तिष्क जिल्हाकुल स्वस्थ दृप्ति से उत्तम कर रहा था। अनेक प्रश्न विद्वानोंने उनके सामने प्रस्तुत किये जिनके सप्रभाष उन्हें देख उन्होंने सन्तोषित किया. अपने उत्तरके प्रभाष उपस्थित करते हुए उन्हें देख उन्होंने न थी। तत्काल अन्यका नाम, अध्याय, प्रकरण और पेज नम्बर उनकी जिल्हा पर नाचा करता था. उनकी सर्वार्थप्रवेशिनी प्रश्ना के देखकर सभी आश्र्य उत्तिष्ठित हुए। उनकी वाणीसे उनकी जिनागमके प्रति अगाध श्रद्धा के दर्शन होते थे। अपने के उनके हृदयस्पर्शी उत्तर सामने वाले (प्राक्षिक) विद्वान् के हृदय के चक्रित होते थे।

जिनम्बर कैन धर्म के परम श्रद्धानी महान् श्रुतोपासक वयोवृद्ध ज्ञानवृद्ध विद्वान् श्री रामल्लाई के १०० वें वर्ष में प्रवेश के पुण्यावसर पर मैं उन्हें अधाई हेता हूँ और वह आमना करता हूँ कि वे अपनी परिपूर्ण आयु तक इसी प्रकार जिनागम का अनुसंधान प्रबावना करते हुए उत्तम समाधि पूर्वक ज्ञान संकल दरें !

* * * सोनगढ़ की विभूति चिरायु हो।

— सिद्धांताचार्य पं. डैलाशचंद्रल शास्त्री, वाराणसी (उ. प.)

आहलाय श्री रामल्लाई माणेकचन्द्रल होशी अपनी आयु के १०० वें वर्ष में प्रवेश कर रहे हैं-यह जनकर परम प्रसन्नता हुई ! मैं स्व. स्वामीलुके पश्चात् उन्हींका स्थान भानता हूँ। वे रात-हिन तत्त्व-चिन्तनमें भग्न रहते हैं। वस्तुस्वदृपको उन्होंने हृदयागम किया है। स्व. स्वामीलुके वे अनन्य लक्षण रहे हैं। उनके प्रवचनोंमें उनका स्थान सर्वोपरि रहता था. उन्होंने तत्त्वार्थसूत्रकी विस्तृत टीका लिखकर जिनवाणीकी उपर्योगीता सेवा की है। मैं उनके प्रति अपना साहर प्रभावलाव व्यक्त करता हूँ।

પૂજય ગુરુહેવશ્રીના અનન્ય ભક્ત : શ્રી રામજીભાઈ

—બાબુભાઈ ચુનીલાલ મહેતા, ઇંગ્રેઝ

અત્યન્ત આનંદ થાય છે કે હિંગમણર જૈન સ્વાધ્યાય મંદિર ટ્રસ્ટ સેનગઠના આજીવન પ્રમુખ, પ્રસિદ્ધ વિદ્યકર્યા મુરખભી શ્રી રામજીભાઈ માણેકચંદ દોશી ૧૦૦ માં વર્ષમાં મંગલ પ્રવેશ કરે છે.....વર્તમાનકાળમાં સમર્સ્ત જૈન સમાજ તથા હિંગમણર જૈનશાસનની પ્રલાવનામાં વર્તમાનમાં સક્લ અધ્યાત્મ જગત પર અધ્યાત્મ ચુગપ્રવત્ક પૂજય ગુરુહેવશ્રી કાનજી સ્વામીનો મહાન-મહાન ઉપકાર તો છે જે, પરન્તુ મુરખભી શ્રી રામજીભાઈ દોશીનો પણ પ્રલાવનામાં બહુમૂલ્ય ચોગડાન છે, જેને ભૂલી નહીં શકાય.

જિનાગમરહૃદય ઉદ્ઘાટક પૂજય ગુરુહેવશ્રી દ્વારા ૪૫ વર્ષોથી જે અધ્યાત્મગંગા વહી છે, એને 'આત્મધર્મ' પત્રિકાના મુખ્ય સમ્પાદક રહીને નિયમિત પ્રગત કરીને મુમુક્ષુ તત્ત્વપ્રેમી સમાજ સુધી પહોંચાડીને આપે અનેક લભ્યજનોના હૃદય પરિવર્તન કર્યા છે. તથા પ્રૌઢ શિક્ષણું વર્ગ તથા બાળકોના શિક્ષણું વર્ગમાં ધર્મશિક્ષા આપીને નવા વિક્રાનો. પર તથા તત્ત્વાર્થસૂત્ર આદિ અનેક અન્યોની ટીકા ને અનુવાદ કરીને નિઃસ્વાર્થ સાહિત્ય સેવા દ્વારા વિદ્યકર્યા શ્રી રામજીભાઈએ મુમુક્ષુ તત્ત્વપ્રેમી સમાજ પર ઉપકાર કર્યો છે—આ સુસમરણીય છે.

પૂજય ગુરુહેવશ્રીના અધ્યાત્મ પ્રવચનસભાર્યાની ધર્મહરખારના અનેક રત્નોમાંથી આપ એક ધર્મરત્ન રહ્યા છો. લૌકિક ધારાશાસ્ત્રી—વકીલ પણ રહ્યા. આપ 'ધોળે દિવસે તારા હેખાડતા હતા'—એવી વકીલાત છોડીને, લેદજાન તથા વીતરાગદશા થવામાં કારણભૂત પૂજયશ્રી સ્વામીજીની આધ્યાત્મિક વાણી સાંલળીને—નિર્ણય કરીને પૂજય ગુરુહેવશ્રીના ચુસ્ત અનુયાયી બનીને સર્વજ્ઞની કોર્ટના સિદ્ધાન્તોના પ્રખર ધારાશાસ્ત્રી બન્યા, રહ્યા ને છો.

પૂજય ગુરુહેવશ્રીની સમીપ રહીને સત્તસમાગમમાં નિજ આત્માના હિતના લક્ષ્યથી આગમોનો સ્વાધ્યાય સૂક્ષ્મપણે કર્યો તથા પ્રતિહિન એ વાર આજે પણ સ્વાધ્યાય શાસ્ત્ર-વાંચન કરે. આપ સારા અધ્યાત્મ પ્રવક્તા, ડૉ. અભ્યાસી, સરસ સૂર્યાંજી તીકણું ક્ષયોપશમી, વિશેષ અસાધારણ ધારણાવાળા છો. સૂક્ષ્મ તત્ત્વની પકડ ફરદશીતા, અન્તર્ભાવ્ય વિચિકણુંતાના ધણી તથા મુમુક્ષુ ધર્મનેતા છો.

કહેવાય છે કે જ્યારે પૂજય ગુરુહેવશ્રીએ પરિવર્તન કર્યો ત્યારે એમની પાસે સૌરાષ્ટ્રથી એ સિંહ આભ્યા હતા : (૧) શ્રી રામજી માણેકચંદ દોશી (૨) શ્રી નાનાલાલ કાળીદાસ જસાણી. ખરેખર આ ચૈતન્યસિંહે “અનન્ત-ધર્માત્મક લગ્નાન આત્માના આશ્રયથી જ ધર્મ થાય છે. રાગથી ધર્મ નહીં” —પૂજય ગુરુહેવની આ વાણી સમજી

અને શુદ્ધેનાની કારા લહેરાયેલા અંડાને આજ સુધી લહેરાવામાં યોગદાન આપી
કરું છે. જ્યા માર્ગમાં અડગ ઊભા છે.

ચાચું જીવન અત્યંત સાંદુ, સરલ, સીધા, સદ્ગારી, સ્વચ્છ, પ્રામાણિક, લૌકિક
હેડેનાર નીતિમય આદર્શ તથા પ્રેરણાધ્યક છે. નિત્ય નિયમિતરૂપે આજે પણ
ચાચું કાર્યમાં રત રહેલું છે. મુખ્યપણે સ્વાધ્યાય જ છે જીવન જેમનું—એવા
ની રામલુલાઈ આજે પણ પ્રવચન સાંસળવું, વાંચવું, વિચારવું આહિ આધ્યાત્મિક
પ્રાર્થિતોમાં રત છે.

આપ કોઈના વિરોધી નથી તથા વિરુદ્ધ વિચારધારાવાળાના પણ સન્માનનીય
એ પૂજન શુદ્ધેનાનીના અનન્ય હાસાનુદાસ લક્ષ્ય છે.

દાના ૨૦ વર્ષ પહેલાં ભારતવર્ષીય હિગમણર જૈન તીર્થક્ષેત્ર કુમીઠિના ધન્દોર
નિરનેશનના સમયે સૌથી પહેલાં એક કરોડના ક્રુબ્રંડની પ્રેરણા આપીને તથા અન્તરીક્ષ
સ્થાનેનાં જિરપુર, મકસી, ગિરનારજી આહિ હિગમણર જૈન ક્ષેત્રોની સુરક્ષા સંખ્યાધી
નાન્યાંનાં જને ઉચ્ચિત કાનૂની સલાહ કારા તથા કુંદિંદુંડ કહાન હિગમણર જૈન તીર્થ સુરક્ષા
નુંના નાનદું આદ સંરક્ષક તથા યોગ્ય સલાહકારના દ્વારા માર્ગદર્શન આપીને
નાને જાણનો ઉત્કૃષ્ટ તીર્થસુરક્ષાપ્રેમનો પરિચય આપ્યો.

જાણતા નિજશુદ્ધાત્માના આશ્રયથી આપ મંગળમય સ્વાત્માનુભૂતિની પ્રાપ્તિ,
એવી પૂર્ણતાને પ્રાપ્ત હો—એવી મંગળ કામના કરું છું. * *

લૌહપુરુષ : શ્રી રામજીલાઈ

—શ્રી ભગતરામજી જૈન મંત્રી, અ. ભા. દિ. જૈન પરિષદ, (દદલાલી

—૨૦૦૫ મેને હેણા હૈ કે સરહાર વલ્લભલાઈ પટેલકી ભાંતિ ‘રામજીલાઈ લી
લૈલુલુલ’ હૈ. ઉન્હોંને જિસ દફ્તા કે સાથ પૂજ્ય કાન્દળુસ્વામી કે વિચારોં કે પ્રચાર-પ્રસાર
કુંડિંદુંડ કિયા હૈ, ઉસકે લિયે વે સદ્ગુરૂ સમરણીય રહેંગે. મુજે જાત હૈ કે જિસ સમય સ્વ.
નાનું શાન્તિપ્રસાદનું આદરણીય રામજીલાઈ સે તીર્થોંકી રક્ષા કે કાયેમે સહયોગ
નુંકે કિયે કહા, તથ શ્રી રામજીલાઈને કહા થા :—

નાનું! ચન્દ લાખોંકી ધનરાશિ સે કામ ચલને વાલા નહીં હૈ। કમ સે કમ
એક કરોડ રૂપયોંકા રૂંડ હોના હી આહિયે।” ઉનકી ઈસ બાત પર આજ હિગમણર જૈન
નાનું મેં હો સંસ્થાઓને એક-એક કરોડ કી ધનરાશિ એકત્રિત કી. ઈસકા શ્રેય
રામજીલાઈને લી જાતા હૈ; કયોંકિ ઉન્હોંને વિશાળ દાખિલાણ હિયા, પ્રેરક બને
બૈર ઉંઝા જાણીવાંદ વ પ્રોત્સાહન સમય સમય પર મિલતા રહા। ઉનકી છત્રછાયા
નાનું કર જની રહે, ઈસ લાવના કે સાથ ઉનકે શતાણિંદ સમારોહ પર અપની
કાંઈ કે સુભન ઉપસ્થિત કરતા હું।

આપણી સંસ્થાનું ગૌરવ : શ્રી રામજીભાઈ

— ખીમચંદ્રભાઈ જેઠાલાલ શેડ, રાજકોટ

પરમ કૃપાળું પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રીના અનન્ય લક્ષ્મા હોવા છતાં પણ જેમને પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રી હુંમેશા “લાઈ” કહીને સમ્બોધિત કરતા હતા એવા આદરણીય શ્રી રામજીભાઈ આ લાદરવા સુદ્ધ ૪ ના વર્તમાન દેહની અપેક્ષાથી ૧૦૦ મા વર્ષમાં પ્રવેશ કરી રહ્યા છે. એમનો શતાંખિક જન્મોત્સવ મુમુક્ષુ સમાજ અત્યંત આનંદથી ઉજવી રહ્યો છે.

તેઓ ‘શત’ શાખદમાં પ્રવેશ કરે છે, પરન્તુ જદ્દીથી અદ્યપલવોમાં પોતાના પ્રચંડ પુરુષાર્થ દ્વારા પરમાર્થદ્રય સત્ત ચિત્ત-આનંદ [અખંડ-અસ્તિત્વ,-અખંડ-જ્ઞાન, અખંડ-આનંદ] સ્વભાવી આત્માનું આલભણ લઈને નિત્યસત્ત સ્વભાવી પંચમગતિને પ્રાપ્ત કરે-એવી મંગલ કામના કરું છું; તથા શત-શત અલિનંદન આપું છું.

આપે જિનેન્દ્ર શાસનની તથા પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રીની અનેક વર્ષોં સુધી અનુપમ સેવા કરી છે. તથા સત્ત શાસ્ત્રોનું સંપાદન કર્યું છે, એના પર પ્રવચનો કર્યા છે. સત્ત સાહિત્ય આદિમાં અમૂલ્ય સલાહ તથા સહયોગ આપ્યો છે. ધર્માં વર્ષોથી સ્વાધ્યાય મંહિર દ્રસ્ટ સોનગઢ તથા રાજકોટ સંઘના પ્રમુખપદ પર રહીને કુશલ સંચાલન કરી રહ્યા છે. સોનગઢમાં પ્રતિ વર્ષ શિક્ષણ શિબિરમાં શિક્ષણ આપીને અનેક મુમુક્ષુઓને માર્ગદર્શિન આપ્યું છે. પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રી સાથે અનેક તીર્થધારોની પવિત્ર યાત્રા કરી છે. અનેક પંચકલ્યાણુક મહોત્સવોમાં પ્રસંશાનીય સહયોગ આપ્યો છે. આત્મધર્મના સમ્પાદક રહીને ખૂબ પ્રગતિ કરી છે. રાજકોટની અનેક ધાર્મિક તથા સામાજિક સંસ્થાઓની અમૂલ્ય સેવા કરી છે.

એક કુશાચ બુદ્ધિવાળા પ્રસિદ્ધ વકીલના ડ્રાઈમાં ખૂબ યશ મેળવ્યો છે. આપ સિદ્ધાન્તનિષ્ઠ, સત્યપ્રેમી, પ્રમાણિક, નિઃર, સ્પૃષ્ટવક્તા, નિઃપ્રક્ષ તથા સદ્ગર્મપ્રેમી છે. વયોવૃદ્ધ હોવા છતાં પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રીના પ્રવચન તથા તત્ત્વચર્ચામાં હુંમેશા નિયમિત હાજર રહેતા હતા. એવી જ રીતે ધરમાં પણ નિત્ય સ્વાધ્યાય કરો છો. આવી રીતે આપે અમને અધાને અનુકરણ કરવા યોગ્ય ઉદ્ઘારણ પૂરું પાડ્યું છે. આપ ગુરુહેવશ્રીનો ભવતાપનાશક આત્મહિતકારી બૌદ્ધામૃત પાન કરીને તદ્દનુસાર આચરણ કરવાવાળા છો.

ભાગ્યથી તેઓનું નામ તો છે ‘રામ’ પરંતુ આપ છો શુદ્ધનિશ્ચયથી જાયક-સ્વભાવી ‘આત્મારામ’ તથા તેનું લક્ષ્ય કરીને આપને મળે અંતરમાં પૂર્ણ ‘આરામ’ તથા વિકાર પામે સર્વથા ‘વિરામ’-એવી હુદ્દિક લાવનાપૂર્વક આપને અતિ વિનયભાવથી શ્રદ્ધાસુમન સમર્પિત કરું છું તથા અદ્યપકાળમાં આત્માનુભવના આનંદને પ્રાપ્ત કરો એવી લાવના લાવું છું.

૩ લોહા-પુરુષ : પૂજય બાપુજી

—શ્રી નેમીચંદ્રજી પાટણી, આગરા

સૌને સોનગઢ તથા પૂજય ગુરુદેવશ્રીના પરિચયમાં આવ્યા ઉત્ત વર્ષ પૂરા થઈ જાને જ્યારે હું પહેલીવાર સન् ૧૯૬૪ માં સોનગઢ ગયો હતો, ત્યારે પૂજય જીનુંના છૈંન નહોતા થયા. તેઓ રાજકોટ હતા. અતઃ પૂજય ગુરુદેવશ્રીના શ્રીમુખેથી જીનુંને હૂં ઈતિહાસ તથા વર્તમાનની અર્પણુતા આહિના સમાચાર જાણીને એમને જાળવાની જૂણ જ ઠિંચ્છા થઈ હતી.

જૂણ ગુરુદેવશ્રીના પરિવર્તન બાદ શ્રી રામજીલાઈએ ખૂજય ગુરુદેવશ્રીને સમાગમ જીને ચેતાની દર્શિ પરિવર્તન કરી લીધી. ત્યાર બાદ જ્યારે સ્વામીજીનો જીનુંના વિહાર થયો. તો સ્થાનકવાસી સમાજે જે કાંઈ ઉપસર્ગ કર્યા એને શ્રી જીનુંનાએ એકવાચે પોતાની હિંમતથી 'લોહા-પુરુષ' ની જેમ સામનો કર્યો તથા હું જીનુંના સાથે પૂજય સ્વામીજીનો વિહાર કરાવ્યો.

જીનુંના જ્યારે સન् ૧૯૪૭ માં સ્વતંત્ર થયો, તે સમયે શ્રી રામજીલાઈને જીનુંના ઉચ્ચ સ્તરના નેતાએ દ્વારા અનેક પ્રકારની સત્તા માટે પ્રલોલન મળ્યા. તે જીનુંના કુલભાંત્રી અનાવવા અથવા ઉચ્ચ ન્યાયાલયના મુખ્ય ન્યાયાધીશ જેવા પછો માટે જૂણ જ હાજર કર્યું. પરંતુ તેઓ પૂજય સ્વામીજી પાસેથી યથાર્થ માર્ગ સમજ લીધો હોય, જેવિ જડવાઈ ગઈ હતી. અતઃ 'લોહા-પુરુષ' ની જેમ કોઈ પ્રલોલનનો સ્વીકાર ન કર્યો તથા પૂજય સ્વામીજી સમીપ રહેવાનો નિર્ણય કરી સોનગઢમાં જોડેના રહ્યા.

સોનગઢમાં જ્યારે સં. ૨૦૦૩ માં 'વિક્રતપરિષહનુ' અધિવેશન ઐલાંયુ' તથા જીનુંના હિંમભર સમાજના ઉચ્ચાતિઉચ કેટિના ઉર વિકાન આવ્યા, ચર્ચા વાર્તા જીનુંના વૈકાનો સાથે વિચાર વિલિજનતા થવાથી ચર્ચાના સમયે શ્રી જીનુંના લોહા-પુરુષની જેમ દફતા સાથે પોતાના વિષયને નિર્બિક્તાથી સિદ્ધ કરી જીનુંના હતા.

નિ. સં. ૨૦૧૩ માં પૂજય ગુરુદેવશ્રીએ જ્યારે તીર્થરાજ સરમેદશિખરજીની સસંઘ કાર્ય કરવાનો નિર્ણય કર્યો; તે સમયે ૮ મેટરબસે તથા ૫૫૦ મેટરકારો દ્વારા ૬૫૦ કર્ત્રિયો. સાથે મુંબઈથી યાત્રા કરવાની વ્યવસ્થા કરી. તે સંઘના અધ્યક્ષ શ્રી રામજીલાઈ હતી તથા સંચાલક હું હતો. શરદાતમાં જ બસો સમય પર મુંબઈ ન પહોંચી જીનુંના પૂજય ગુરુદેવશ્રી તો નિયત સમય પર પ્રસ્થાન કરવાની તૈયારીમાં તો હતા જ.

આ કાર્યમાં મારો પણ પહેલો જ પ્રસંગ હતો. ગલ્બરાટ થવી સ્વાલાવિક હતી. મેં શ્રી બાપુજીને ગલ્બરાટથી પૂછ્યું, તેઓએ જવાબ આપ્યો કે ગલ્બરાઓ નહિ, હિંમત રાખો. સંધમાં ઘોષણા કરી ધો કે બધા યાત્રિઓ રેલ, બસ, ટેક્સી તથા કોઈ પણ અંગત સાધન દ્વારા પહેલી યાત્રા ‘ગજપથાળ’ પર પહોંચી જય, જે પણ ખર્ચ થશે તે બધો સંઘ તરફથી યાત્રિઓને મળી જશે. આવી રીતે યાત્રા દરમિયાન બીજા પણ ઘણું પ્રસંગ બન્યા. એમાં બાપુજીની હિંમત ફરદશીતા અનુકરણીય હતી. તેઓ લોહપુરુષની જેમ પરિસ્થિતિઓનો સામનો કરતા રહ્યા, ગલ્બરાતા ન હતા.

તીર્થરાજ સમેહશિખર પર શાંતિ સાથે યાત્રા તથા પ્રવચનો થતાં હતાં. સ્વ. પૂજ્ય કુલ્લક ગણેશપ્રસાદજી વર્ણી (તત્ત્વભય) તથા અનેક સુનિરાજ તથા ત્યાગીગણું પણ પ્રવચનમાં બિરાજતા હતા. તે સમયની ઘટના છે કે મુરૈનાવાળા સ્વ. પ. મણનલાલજી પધાર્યા, એમણે કાર્યક્રમમાં વિસ્તારાદ જોલો કરવાની ચેષ્ટા કરી. એમના સાથીએ પણ વાતાવરણું ખગાડવા અસફલ ચેષ્ટાએ કરી. તે સમયે પણ બાપુજી અદગ રહ્યા. પરિસ્થિતિથી જરાય પણ ગલ્બરાયા નહિ પરિણામે કોઈ પણ અપ્રિય ઘટના ઘટી નહિ.

ત્યારાદ કલકત્તા બેલગઢિયા મંહિરના પ્રાંગણમાં સાંજે તત્ત્વચર્ચા સમયે એક પંડિત મહાશય ઉચ્ચ થઈને આગળ આવવા લાગ્યા જેથી અપ્રિય બનવાની આશાંકા થઈ. તે સમયે બાપુજીએ વૃદ્ધાવસ્થામાં પણ તે મહાશયને બન્ને હાથોથી કમરબંધી કરીને બેસાડી દીધા—આ એમના સાહસનું એક પ્રમાણ હતું.....

આવા અનેક પ્રસંગો છે જેનું વિસ્તારથી વર્ણિન કરવું સંભવિત નથી. સંક્ષેપમાં એટલું કહેવું છે કે બાપુજી ખરેખર એક ‘લોહપુરુષ’ છે.

૧૦૦ વર્ષની ઉંમરમાં પણ બાપુજી બરાબર નિત્ય નિયમિત કિયામાં શિથિલતા આવવા હેતા નથી. રોજ મંહિરમાં ભગવાનની પૂજા કરી પ્રવચન સાંલળી ધરે જય છે. બપોરના તેમજ રાતના પણ પ્રવચન માટે આવે છે. આ ૧૦૦ વર્ષની ઉંમરે પણ દ્વિગ્રભર જૈન સ્વાધ્યાયમંહિર દ્રસ્તના પ્રમુખ રહીને પૂજ્ય ગુરુહેવની અનુપસ્થિતિમાં પણ દ્રસ્તના કાર્યનું સંચાલન કરે છે.

આ ૧૦૦ માં વર્ષની હીરક જ્યન્તીના ઉપલબ્ધમાં હું પૂજ્ય બાપુજીને ઝૂદ્યથી અનેકાનેક વધાઈ આપું છું અને કામના કરું છું કે તેઓ અધિકુથી અધિક કાળ સુધી અમારા વચ્ચે રહીને અમને માર્ગદર્શન આપતા રહે.

નાનુકર્તૃય મદ્ગુણાના સ્વામી : શ્રી રામલભાઈ

ડૉ. ચંદુલાઈ કામદાર, રાજકોટ

જુદુન પારન પરમ પૂજય શ્રી કુંદુંહાચાર્યો આદિ મહાન् મહાન् મુનિવરો દ્વારા
પ્રદિષ્ટિત શુદ્ધામત્ત્વના પ્રચાર-પ્રસાર દ્વારા શ્રી ડિ. જૈનધર્મનો જેમણે ઉન્નત અંતે
એ કે, આંનિક જૈન ધર્માસમાં જેમણે મહાન् કાન્તિકારી કામ કર્યું છે, એવા
દ્વારા રદ્દગુરુદેવ શ્રી કાનલસ્વામીનો તો મહાન् ઉપકાર છે જ તથા એમના
એ ક્રિયાભાસમાં જેમનું પહેલું સ્થાન છે, એવા ડિ. જૈન સ્વાધ્યાયમંદિર દ્રસ્ટના
સુ-માત્રનીય લાઈશ્રી રામલલાઈનો પણ મારા જીવનને ઉન્નત ખનાવવામાં
દેખ્યાન છે. કેમકે પૂર્ણ નિવૃત થઈને સોનગઠમાં સ્થાઈ નિવાસના પૂર્વે આપ
એટાં હતા ત્યારે પાંચ વાગ્યાથી આખા દિવસ દરમિયાન કેટલાય કલાકો આમને
એ કાંઈના ઝૂળ-ઝૂત સિદ્ધાન્તોનું અપૂર્વ રહુસ્ય સરળતાથી સમજવવા અથડું પ્રયત્ન
એટાં આપનો પણ મારા ૫૨ ઉપકાર છે.

શ્રી ડિન્બાંદર લેનાચાર્યો દ્વારા પ્રણીત અનેક શાસ્ત્ર તથા મોદ્દુલ્સ પર વિશાદ
કૃતીને આપે સર્વ મુખ્ય સમાજ પર ભહાન ઉપડાર કર્યો છે.

ગુરુના શુદ્ધદેવ પ્રતિ આપની અનન્ય લક્ષ્ણ અતિ પ્રશંસનીય તથા અનુકરણીય છે.
ખર્ચિંડ લુધન પણ ઉદ્ઘાત છે. આપ આત્મામાં સદ્ગ્રાહી પ્રીતિ કરવાવાળા તથા
જીવનને જ તૃપ્તિનો અનુભવ કરવાવાળા છો. એવી રીતે અમને આપના અનેક
લેખને આપનું અનુકરણ કરવાની શિક્ષા મળે છે. તેથી આપને મારા શત-શત
લેખ છે. આપના શતાબ્દી સમારોહના અવસરે અમારા હૃદયમાં આત્માની
અનુભૂતિ ઉભૂતે છે. તથા અમે હૃદાદિક ભાવના ભાવીયે છીએ કે આપ ગુરુદેવશ્રી દ્વારા
અનુભૂતિ સંભાગેને સહૈવ પ્રકાશિત કરતા રહ્યો તથા અમને અધ્યાને તે સંભાગ પર
નિરન્તર પ્રેરણા આપતા રહ્યો.....xxx

ହାଇକ୍ ଅଭିନନ୍ଦନ

— ડા. હરી-દ્રભૂષણ જૈન, વિકેમ વિશ્વવિદ્યાલય, ઉજાજૈન (મ. પ.)

મંત્રી, અભિયાન ભારતવાધીય, ડિ. જૈન વિક્રમ પરિષહ

xxx मुझे लगता है, अपनी उज्ज्वल शानेन्द्रिय तथा कर्मनिधि से सम्पन्न
देव से हृषीभ्यमान श्री रामज्ञबाहु १०० वे वर्षमें प्रवेश कर वैदिक
क्रियाएँ अहीन होकर सौ वर्ष ज्ञने की अलिलाषा के साकार करने जा रहे हैं।

ਕੇਵੀ ਕਾਮਨਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੰਸਾਨ ਰਾਮਲਾਈ ਸ਼ਾਤਾਧਿਕ ਪਥੋਂ ਤਕ ੭੫੨ ਪ੍ਰਾਂਤ ਗੁਰਦੇਵ
ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਕਾਲ ਵੱਖਕੇ। ਸਾਡਾ ਘਨ ੫੨ ਜਨ ਜਨ ਕੇ ਤਵਾਣੁ ਕਰਨੇ ਮੇਂ ਸਮਰਥੀ ਹੈ।
ਅਮਿਤ ਸਾਰਤਨਾਥੀਂ ਚਿ. ਕੈਨ ਵਿਕਟਪਰਿਧੁ ਕੀ ਓਰ ਸੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਲਾਈ ਕਾ ਉਨਕੇ
ਕੁਝ ਪ੍ਰਚੋਦਨ ਦੁਆਇਂ ਅਲਿਨਾਂਦਨ ਕਰਤਾ ਹੈ। *

आत्मकल्याणके लिये तत्पर : श्री रामज्ञबाई

—प्रकाश 'हितेषी' शास्त्री, संपादक : सन्मतिसंहेश, हिंदू
विद्वत्प्रवर श्री रामज्ञबाई होशी छस युगके महान् चिन्तनशील तार्किक विद्वान्
है। आपकी तत्त्वार्थसूत्रकी विशाल टीका पढ़ने पर आपकी प्रतिभाका परिचय प्राप्त
होता है। आपको यारें अनुयोगोंका तलस्पशी ज्ञान है। सरलता, सौजन्य और
गंभीरताएँ आपकी विद्वत्तामें चार चांड लगा हिये हैं। पेशे से प्रतिष्ठा-प्राप्त वकील
होने के कारण अलौकिक तार्किक्युद्धि सहज प्राप्त थी। इसलिये वे धर्मके प्रत्येक
सिद्धान्तके तर्क की क्लौटी पर उसकर ही स्वीकार करते हैं।

मैं सन् ६२ में उनके सम्पर्क में आया था। उस समय अध्यात्मके विषयमें
मुझे अनेक शंकाये थी, जिनका समाधान नहिं हो पा रहा था, उस अवसर पर
आप ही एकमात्र ऐसे प्रतिभाशाली अध्ययनशील विद्वान् थे, जिन्होंने कई दिनों
तक धंटे बैठकर आगम व तर्क से भेरा समाधान किया था। कई धंटे बैठकर भी
आपमें थकान या जुँजलाहुटकी रेखायें कुली हृषिगोचर नहिं हुई। आपका ज्ञान छितना
विशाल व गंभीर है कि किसी की कैसी भी शंका हो, उसका तत्काल सुन्दर समाधान
उसे भिल जाता है। तत्त्वार्थसूत्र की टीका हेतुने से पता चलता है कि न्यायके
अंशोंका भी आपको गंभीर अध्ययन है। अध्यात्म तो आपके ज्ञानमें प्रत्यक्ष पढ़नेके
भिलता है।

आप लोकेषणा और प्रतिष्ठा से सहा हँर रह कर भात्र आत्मकल्याण के लिये
ही तत्पर रहते हैं। आप निहा-प्रसंशा से परे रहकर स्थितप्रश्नकी श्रेष्ठीमें हेषे जाते
हैं। आप हुमें शा-न्याय और सत्यके पक्षपाती, शान्तिप्रिय, सौजन्यकी साक्षात् भूति हैं।

आज सोनगढ़ के भाष्यमसे हेश विदेशमें जे अध्यात्मकी लहर आई है, उसमें
आपकी सूजन्यूज एवं हँरहिंश्ता का भी योगदान है। धर्मप्रचारमें आपकी योजनायें
ठोस और व्यापक प्रबालशाली होती हैं। सोनगढ़ के भाष्यम से धर्म प्रचार की जे
आपके विस्तारवाही योजनायें अनी वे आपके ही भस्तिष्क की उपज हैं। XXX....

—X—

पूज्य गुरुहेवश्रीके परमभक्त : श्री रामज्ञबाई

श्री पद्मवंशज्जैन सराई, आगरा (उ. प्र.)

आज परम सौलाभ्य से हुमें परोपकारी पूज्य पंडित श्री रामज्ञबाई की
१०० वी हीरकज्यन्ती मनाने का सुअवसर प्राप्त हो रहा है।

मनुष्यलव और जैनधर्मकी सङ्कलता भात्र छितनी नहिं है कि हान-व्रतादिक

किसके द्वारा हम युहयोपार्जन कर स्वर्गाहिक वैक्षव प्राप्त करें, इसके तो अन्य लोग
 की जरूर अस्त्राहि द्वारा प्राप्त कर लेते हैं, किन्तु हमके इस ज्वनमें मोक्षमार्ग के
 लक्षण उल्लङ्घनशीलता की नींव अपने ज्वनमें डालनी है. यह बात इस
 लिखनमें सुने सबसे पहले आहरणीय पंडित रामज्ञलाई के द्वारा ही प्राप्त हुई।
 उसे उल्लङ्घनके बाध्यात्मिक परिवर्तन हुआ, वह मोक्षमार्ग के ऊपर लिखी हुई
 शब्दों द्वारा के उल्लङ्घन ही हुआ। एक बार जब परम पूज्य गुरुदेवश्री यात्रासंघ के
 लिए उल्लङ्घनके द्वारा आगरा पथारे तथ प्रारम्भ से ही डियाकांडी होने के
 लिए उल्लङ्घनके द्वारा प्रतिपादित तत्वके प्रति भेरे हृष्यमें बहुत विरोध बना हुआ था,
 किन्तु अचिन्तित हिंडा कहा हुआ तत्व किस निष्ठ्वे पर ले जाता है' इस जिज्ञासावश
 उल्लङ्घनमें निष्ठ्य हेतु लाये हुए सत्साहित्यमें से मैंने आहरणीय पं. रामज्ञलाई
 उल्लङ्घनके द्वारा भोक्षणात्मक भरीहा और अध्ययन किया तो मोक्षशास्त्र के
 उल्लङ्घनमें भेरे हृष्यके जड़ज्ञेर हिया। रातहिन हृष्यमें यही विचार धूमते रहते हुए
 उल्लङ्घन के शुभलाल को ही धर्म मान रखा था, किन्तु शुभलालमें धर्म नहि-यह उस
 उल्लङ्घनमें आगमनप्रभाव सहित लिया हुआ था, और उसी हिन से ऐसा विचार आया
 कि उल्लङ्घन पुरुष के चरणों में ऐडकर धर्मका मार्ग समझ. सन् १९५६ से ही
 उल्लङ्घन अनेकी प्रज्ञत धर्मका भेरे मनमें होने लगी थी. किन्तु पारिवारिक विरोध के
 उल्लङ्घन दूर में पूज्य गुरुदेवश्री ऐवं आहरणीय पं. रामज्ञलाई के पुनः हर्षन
 उल्लङ्घनका भवित्व भिला. आहरणीय पं. श्री रामज्ञलाई के मुखसे सहैव ही तत्व की बात
 उल्लङ्घन के जिवती रही, याहे वे धूमने जाते, याहे धरमें होते; वे हृष्येशा तत्व
 उल्लङ्घनकी बात ही करते रहते। वे अपना एक पल भी व्यर्थ में नहि आते। उनके
 उल्लङ्घन सहैव स्वाध्याय चिंतनमय ज्वन की भेरे मन पर गहरी छाप लगी।
 उल्लङ्घन के प्रवचनों को सरलता से समझने की शैली से मन मुग्ध हो गया।
 उल्लङ्घन रामज्ञलाई का ज्वन धृतिना सरल और सात्त्विक है कि आह्य कितनी भी
 उल्लङ्घन अस्तित्व बने, उनके परिणाम जरा भी विचलित नहि होते। ज्वनमें
 उल्लङ्घन के सम्बन्धने हेतु लाज्जे उपर्युक्ती आयवाली ऐसिस्टरी को भी उन्होंने सहज में
 दूर किया। धृतिना ही नहीं, संपूर्ण धर-बार छोडकर स्वर्णपुरी में ही रहने
 को। उल्लङ्घन के स्वरूप को हेठना हो तो पूज्य रामज्ञलाई के
 उल्लङ्घन को होंगे।

३०० वर्ष की इस अवस्थामें भी प्रभाव तो नाममात्र को नहि है। आपने
 उल्लङ्घनमें 'धर्मकी डिया' आहि अनेक पुस्तके लिखी, जब कोई उनकी प्रशंसा
 तो सरल लापसे कहते हैं 'कि प्रशंसा के पात्र तो पूज्य गुरुदेवश्री हैं हम तो
 उनके गांधीजी हैं' XXX.....

निष्प्रणी उदार व्यक्तिवृक्त धनी : श्री रामज्ञभाई

—श्री ज्ञानचंद्र 'स्वतंत्र' गंजधासोहा (म. प.)

माँ जिनवाणी सरस्वती देवी का आप पर वरद हुस्त है. जैनशासन की प्रलापनामें और प्रयार-प्रसारमें आपका बहुमूल्य योगदान है. आप डि. जैन स्वाध्याय मन्दिर दूस्ट सोनगढ़के स्तम्भ और पूज्य कान्जुस्वामी के सहैव हाहिने हाथ रहे। ४६ हशक तक परमागम अन्थोंका अध्ययन, आदेक्तन, मनन-चिन्तन, मन्थन करते रहने से आपका ज्ञान अत्यन्त परिमार्जित एवम् परिष्कृत हो गया है. आपने न केवल द्रव्यानुयोगका अधितु चारों अनुयोगों के अन्थोंका स्वाध्याय किया है। अतएव आप बहुश्रूतज्ञ विद्वान् हैं। सतायु होते हुए भी आपका स्वाध्याय एवम् सभी हैनिक कार्य नियमित इपसे चल रहे हैं। आप वयोवृद्ध तो हैं ही किन्तु ज्ञानवृद्ध अनुभववृद्ध अधिक है। XXX....

* * *

अध्यात्मप्रेमी पूज्य रामज्ञभाई के हाहिंक अलिनंदन

—श्री लगवानदास शोभालाल, सागर

धर्म धुरंधर धर्मवीर, अरु धर्म-ध्यान के धारी।

सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चरित से, शिवपदके अधिकारी॥

'गुणा सर्वत्र पूज्यते,' सभ जगह गुणोंकी ही पूजा होती है, मनुष्य जन्म से नहीं, कर्म से महान् होता है।

जैनधर्म के भर्मज्ञ, तत्त्वज्ञाता, विद्वान-मनीषी, वयोवृद्ध पंडितप्रवर, अध्यात्मप्रेमी श्रद्धेय पूज्य रामज्ञभाई पूज्य गुरुदेव श्री कान्जुस्वामी के संघके प्रभुण मुमुक्षुओं में से एक हैं तथा श्री डि. जैन स्वाध्याय मन्दिर दूस्ट सोनगढ़के अध्यक्ष हैं।

हुम आज उनके इस शताखिं समारोह के अवसर पर उनका हाहिंक अलिनंदन करते हैं।

ओम् नमः सिद्ध भजते-भजते, सतत् यत्क ता होता हर्शन।

वे नर ही नारायण बनते, करता जग उनका अलिनंदन॥

महान् आत्माये भग्नताका लक्ष्य लेकर ही अवतरित होती है, ऐसे ही पुण्य पुरुषों द्वारा मानव कृत्याणु के कार्य होते हैं, हुम ऐसे सर्वगुण सम्पन्न पूज्य रामज्ञभाई के आरोग्यमय हीर्व ज्ञवनकी मंगल कामना करते हैं।

* * *

सोनगढ़ के भीष्मपितामह : श्री रामज्ञभाई

—डॉ. हुकमचंद्रल भारिल, जयपुर

३००—बापुज सोनगढ़ के भीष्मपितामह है। छोटी छोटी बातों से उदासीन, उत्तेजना न उड़ाने वाले, परमपूज्य गुरुदेव के बाद सोनगढ़ की मूलधारा के सभल उनके दृष्टिकोण में उनकी उपस्थिति सबीको छत्रछाया प्रदान करती है।

वे सोनगढ़ के सजग प्रहरी हैं। उनकी हथंग पहुरेहारी में सोनगढ़ आज एक नक्ष फ्रांकर से सुरक्षित रहा है। कहा जाता है कि ज्येष्ठ स्वामीजीने सत्यधर्म वाचन करने वाले उनके पास काढियावाड़ के हो शेर आये थे। उनमें से प्रथम थे हुमारे बापुज सत्यधर्म भाषेक्यन्द होशी; जिनके पौरुषकी छत्रछायामें सोनगढ़ स्वर्णपुरी कल्पना—कृता—यमका और तीर्थ अन गया। उसे तीर्थ अनानेवाला तो पूज्य गुरुदेवको कुरुक्षेत्रप्रताप ही है, पर बापुज के सभल संरक्षणुका भी उसमें महत्वपूर्ण विषयका है।

वे तो विकास के आरम्भ से ही सोनगढ़ को बापुजकी पहुरेहारी का लाल बना रहा है, तथापि मैंने भी इस सजग प्रहरी को विगत छण्णीस वर्षों से उनका दाथमें छड़ी लीये हुए, सोनगढ़में पहुरा हेते हुए अपनी आंगोंसे हेखा है—‘लग्नान आत्मा’ की पुकार करनेवाले ‘लग्नान आत्मा’ के ही गीत गानेवाले, कर अनेकावे को ‘लग्नान आत्मा’ कहुकर पुकारनेवाले हित्यात्मा पूज्य गुरुदेव श्री बापुज कर्यालय कर गये; तो मानो सोनगढ़ की आत्मा ही यती गर्ध टेकरी को तीर्थ अन करने वाली महानिधि यती गर्ध; पर यह सजग प्रहरी आज भी वहीं अपनी धुनी उपर्युक्त है, पहुरा हे रहा है, वहाँ से हिल भी नहीं रहा है। XXX....

सोनगढ़के ये महारथी भात्र व्यवस्था एवं प्रशासन तक ही सीमित नहि रहे हैं, अस्तु जानाराधना पठन-पाठन, लेखन, संपादन एवं प्रकाशन में भी आपका अमृतार्थ योगदान रहा है, अध्यात्मविद्या एवं आगमके उद्धरणों के तो मानो वे उक्ते उक्ते शब्दकोश ही हैं। उनसे तत्त्वचर्चा करनेवालों को यह लली-लांति जात है कि वह वे किसी प्रक्ष का उत्तर हे रहे होते हैं, तो आगम उद्धरणोंकी अडी लगा जात है। उसीसमय ग्रंथके नामके साथ पृष्ठ संख्या भी तत्काल बताते जाते हैं। अन्यसूत्र पर लिखी उनकी टीका आगम प्रमाणों से लरी पड़ी। उनकी ‘धर्म’ की किंवा आदि कृतियां भी अवलोकनीय ही नहि, मननीय है। XXX....

३००—उनकी छत्रछाया मुजे आज्ञवन प्राप्त रहे और पू. बापुज अपरिमित उक्त आभित के साथसाथ हुमारा मंगल मार्गदर्शन करते रहे—इसी मंगल कल्पनाके साथ विराम लेता हूँ। * * *

श्री रामज्ञानाई : एक आहर्शि उदाहरण

— प. रतनचंद लारिल, जयपुर

७४-७५ हम पूज्य आपुज्ज श्री रामज्ञानाई के ज्वन पर दृष्टि डालते हैं तो वे हमें सोनगढ़ के सज्जन प्रहरी, पूज्य गुरुदेवश्री की सलाके स्थाई सावधान श्रोता, तत्त्वज्ञान के तार्किक प्रवक्ता, विश्वसनीय संरक्षक, सईल संचालक, नियमित ज्वन व प्रेरणास्पद व्यक्तित्वके धनी हिणाई होते हैं।

XXX.... जे लोग धर्म के अपठ एवं निःदेवों का काम मानते हैं, उन्हें रामज्ञानाई जैसे युद्धिशाणी, पठन-विचेष, प्रतिष्ठाप्राप्त वकीलके ज्वन से शिक्षा लेनी चाहिये। क्योंकि न वे निःदेवों थे और न अपठ, इर भी वे धर्मकी शरणमें आये और अपना बहुमूल्य मानव ज्वन सार्थक कर रहे हैं।

शताब्दि श्री रामज्ञानाईकी नियमित हिन्दूर्याँ भी आजके अनियमित लोगों के एक आहर्शि उपस्थित करती है, अपनी चर्याँ के नियमित बनाने की प्रेरणा होती है। XXX....

XXX.... अंतमें, उनका सक्रिय-सचेत हीर्घज्वनकी मंगल कामना के साथ हार्दिक अस्तिनंहन करते हुये मैं अपनी बातसे विराम लेता हूँ।

* * *

हीर्घज्वो खने रहे।

— तेलाशचंद मलैया 'शास्त्री' सागर (म. प.)

७५ मैं सोनगढ़ गया तो सर्वप्रथम मेरे साथियोंने सोनगढ़ के संचालक एवं संस्थापक के दूपमें पूज्य रामज्ञानाईका परिचय मुझे कराया।

"एक दृव्य दूसरे द्रव्यका कुछ कर (भिगाड़) नहीं सकता।"

उनके इस वाक्यके सूनकर मैं यौंक गया कि यह प्रत्यक्ष वाधित बात धृतने बुनुग्ग हो कर भी ऐसे कह रहे हैं। और ये सभी सूनने वाले भी शिर हिल-हिलाकर उनकी बात की सहर्ष समर्थन कर रहे हैं। किन्तु कुछ समय बाद ७५ उन्होंने आगम और युक्तियोंसे सिद्ध किया और कुछ कुछ मेरे गले बात उतरी तो मैं उनसे अत्यन्त प्रभावित हुआ, जिसको मैं कली विस्मरण नहिं कर सकता हूँ।

आपकी वाणी सहा सतक्क सुधातरंगणीवत् भुखरित हुई अर्थात् आपकी वक्तृत्व शैली सत्यता युक्ता तकेवाली है, जिसमें आगम प्रमाणोंकी तो जड़ी ही लग जाती है। जिससे श्रोताओं के मन में उसी भी प्रकारकी शंकाओं को ढहने का स्थान ही नहिं रहता है।

ज्ञान कुशल वक्ता ऐवं गंभीर और सरल स्वभावी है। आपने बताया था—“कुलधर्मोंका स्वरूप अकर्तृत्व है, किन्तु अशानीको अभिप्रायन्तर से भाषामें लाठी-कुशल बालक है।” इस बात को समझने के लिये आपने अनेक उदाहरण हिते जो कुछ यह सिद्धांत बताए उतरा।

शूल रामलीलाई के प्रति उनके सहा हीर्घाली बने रहनेकी जावना है

* * *

माँ जिनवाणी के सच्चे सपूत

—ब्रह्मसेन बांडी, उदयपुर (राज.)

ज्ञानवाप्ती अद्वितीय धारणा, तत्त्वनिष्टा, अदूट श्रद्धान, ज्ञानकी उज्ज्वलता, ज्ञान की ज्ञानस्थाने जिरावट आने पर भी आत्मजगृति अद्वितीय है। आपकी ज्ञानवाणी की धार्मिकतासे लरी-पूरी है। आप माँ जिनवाणी के सच्चे सपूत हैं। ज्ञान की ज्ञानकी जहुत भिला है और आपने उसका संरक्षण किया है। श्रद्धेय बापुज्ञने ज्ञानवाणीकी अद्वितीय विस्तृत टीका की है और वस्तु स्वतंत्रता का प्रतिपादन ज्ञानवाणी का अनुसरणपूर्वक कर सुमुक्षु समाज पर परम उपकार किया है। आपकी ज्ञानवाणी करने व कन्ट्रोलींग पावर हेखते ही जनती है। बापुज्ञ हमारे भीय ज्ञानवाणी करने रहे और हमें मार्गदर्शन हेते रहे।

ज्ञानवाणी के स्वर्गस्थ होने के बाद एक प्रकार से सुमुक्षु समाज अनाथ-सा जिम्मांव्य विभूषि हो रहा है; अली तो बापुज्ञ ही मार्गदर्शक हैं।

* * *

जैन जगत् के सच्चे पथप्रदर्शक : श्री रामलीलाई

—श्री माणेकचंद्रज्ञ पाटोही, संचालक-म. प. वित्तनिगम

३००५ ऐसे जैन समाज के जगमगाते स्तम्भ व्यवहारिक पथ-प्रदर्शक, ज्ञानवाणी के अज्ञातस्तोत्र, समयसारके अपूर्व प्रसारक, निश्चय व्यवहार, कारण-ज्ञान, निमित्त-नेमित्तिक के आदर्श प्रचारक, जिनकी ओजस्वी वाणी द्वारा पीयुष ज्ञाने जैन समाज के सच्चया पथ प्रदर्शित किया है।

उनकी शताभिं जैन जगत् के शुल अवसर पर अपनी श्रद्धा व्यक्त करता हूँ ऐवं जैन अभ्यन्तर करता हूँ कि ऐसे सत्पुरुष, ओजस्वी वक्ता, श्री रामलीलाई हीर्घाली जैन सच्चय रहते हुए हमारा पथ प्रदर्शित करते रहे। * * *

[४८] न. ४३ थी पेटिजिन. ५५ ना अलिनंहनलेख 'जैनपथ प्रदर्शक' मांथी सालार....]

ગુરુહેવ દ્વારા માન્ય ‘પંડિત’ : શ્રી હિંમતભાઈ

આપણા આદરણીય પંડિતજી શ્રી હિંમતલાલભાઈ જેડાલાલ શાહના ૭૫ મા વર્ષમાં પ્રવેશ—અમૃત-વર્ષાંઠ—(શ્રાવણ વદ ૧૪) પ્રસંગે સોનગઢમાં માનનીય મુરખ્ખી શ્રી રામજીભાઈ માણેકચંદ દોશીના અધ્યક્ષપણુમાં પંડિતજીનો સન્માનસમારંભ ચોજવામાં આવેલ, તે પ્રસંગે અધ્યક્ષીય લાખણુમાં પૂ. બાપુજી શ્રી રામજીભાઈએ ઉચ્ચારેલા લાવલીના ઉદ્ગાર

આજે આપણા પંડિતજી શ્રી હિંમતભાઈ ૭૫ મા વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે. પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રીની તેમના ઉપર ધણી કૃપાદિપ હુતી. તેમણે આપણા મુમુક્ષુ સમાજને ધણી ધણી કીમતી સેવાએ આપી છે. તેમની મુખ્ય સેવા, સમયસાર વગેરે શાસ્ત્રોનો ગુજરાતી ભાષામાં સુંદર તેમ જ ભાવવાહી તરજૂમો તથા હરિગીત છંદમાં મૂળ ગાથાએનો. મધુર પદ્ધાનુવાદ કરીને પૂજ્ય ગુરુહેવ તેમ જ સમાજ પાસે રજૂ કર્યો તે છે, જેનાથી પૂજ્ય ગુરુહેવને પણ આપણને તત્ત્વ સમજવવામાં ધણી સરળતા થઈ. પૂ. ગુરુહેવ સમયસાર, પ્રવચનસાર, નિયમસાર વગેરે શાસ્ત્રોના ઊંડાં રહુસ્યો. જોતા હતા તેમાં પંડિતજીના અનુવાદનો બહુ કીમતી ઝાળો છે. પૂજ્ય ગુરુહેવના હૃદ્યમાં પંડિતજીની અસાધારણ બુદ્ધિ, અર્થ-ઉકેલની અદ્ભુત સૂજ તેમ જ વૈરાગ્ય પ્રત્યે સારું માન હતું. પૂજ્ય ગુરુહેવે જ તેમને એકમાત્ર સાચા ‘પંડિત’ તરીકે બિરહાંયા હતા.

આજે પંડિતજીના જન્મદિવસે, તેમણે આપણા સમાજ પર કરેલા ઉપકારને યાદ કરીને તેમના પ્રત્યે આપણે સૌચે આલારનો લાવ જહેર કરવો જોઈએ.

આત્માર્થીએને આત્મચિંતન-મનનમાં આલંબનદ્રિપ

પરમાગમસાર

આત્મોદ્ધારક પરમ કૃપાળુ પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રીનાં ગ્રંથાવિરાજ શ્રી સમયસાર આદિ પરમાગમો ઉપર થયેલાં અધ્યાત્મ-અમૃતરસ ઝરતાં પ્રવચનોમાંથી સંકલિત ૧૦૦૮ વચનામૃતોનું પુરુષકાર્ય સુંદર સંકલન.

પ્રાપ્તિસ્થાનઃ—શ્રી દ્વિ. જૈન સ્વાધ્યાયમંહિર ટ્રસ્ટ સોનગઢ-૩૬૪૨૫૦

(૨) શ્રી વીતરાગ સત્ત સાહિત્ય પ્રસારક ટ્રસ્ટ,

૫૮૦ જૂની માણેકવાડી, લાવનગર-૩૬૪૦૦૧

કુંદકુંદભારતીના પનોતા પુત્ર : પં. શ્રી હિંમતભાઈ

[આદરણીય પં. શ્રી હિંમતલાલભાઈ જે. શાહની ૭૫ મા વર્ષની 'અમૃત-વર્ષગાંડ' પ્રસંગે—શ્રાવણ વદ ૧૪ના દિને—યોજનેલ સન્માનસમારંભમાં પ્ર. ચંદુલાલ ખીમચંદ ઓબાળિયા દ્વારા સમર્પિત શ્રદ્ધાસુમન.]

કૃપાળું ગુરુહેવે આપણુંને 'આત્મા' આપ્યો છે. ગુરુહેવ ન હોત તો લૌટિક લોગવિલાસના આ વિષમય યુગમાં 'આત્મા' શબ્દ ન હોત; તે કેાઈ પરીની કથા જેવો કલિપત પદાર્થ હોત. એ 'આત્મા' હુસ્તામલકવતું બતાવી આપણામાં તેનો મહિમા જગ્ગાંયો, તેની સાધનાનો પંથ પ્રકાશિત થયો. તે ખરેખર કૃપાળું ગુરુહેવનો પ્રતાપ છે, તેમનો મહાન ઉપકાર છે.

લગ્વાનનું સમોસરણું જેમ લૌટિક રતનોનું બનેલું હોય છે, તેમ તે આધ્યાત્મિક રતનોથી પણ ભરપૂર હોય છે. પૂજ્ય ગણધરહેવો, પ્રતિગણધરહેવો, આચાર્યો, ઉપાધ્યાયો, સાધુઓ, ઉત્તમ શ્રાવકો વગેરે અગણિત અધ્યાત્મરતનોનો ત્યાં મેળો હોય છે. એ પ્રમાણે પંચમ કાળમાં જ્યારે ધર્મનો દુષ્કાળ વતો છે એવા આ વિષમ યુગમાં અધ્યાત્મધર્મનો ચમત્કારી યુગ પ્રવર્તાવનાર તીર્થોંકરોપમ પૂજ્ય ગુરુહેવના ધર્મહરખારમાં પણ અધ્યાત્મભાવથી લિંબયેલાં 'રતનો' છે. જેમને પૂજ્ય ગુરુહેવના ગણધરની ઉપમા આપી શકાય એવા અધ્યાત્મરતન પ્રશમભૂતિં લગ્વતીમાતા પૂજ્ય બહેનશ્રી ચંપાબેનની વિશુદ્ધ આત્મપરિણુત્તિ તેમ જ તેમની અનુભવદ્ધશાની તો શી વાત કરવી! પણ કૃપાળું ગુરુહેવનો યોધ અલીનાર, સંસ્થાના આડાલીડ સ્તંભ એવા પૂજ્ય બાપુજી જેમ પૂજ્ય ગુરુહેવની સભાનું વિશિષ્ટ 'રતન' છે તેમ આપણા સૌના આદરણીય પંડિતજી શ્રી હિંમતભાઈ, કે જેમણે લગ્વાન કુંદકુંદાચાર્યહેવનાં શ્રી સમયસાર વગેરે પરમાગમો આપણુંને આપણી માતૃભાષામાં આપીને આપણા ઉપર ઉપકાર કર્યો છે તે, પણ પૂજ્ય ગુરુહેવના ધર્મહરખારનું સમાનનીય વિશિષ્ટ 'રતન' છે.

શ્રી સમયસાર વગેરે મહાન શાસ્ત્રોનો ગુજરાતી ભાષામાં સરળ તેમ જ સુગમ અનુવાદ કરી આપવા બદલ પૂજ્ય ગુરુહેવ પોતે પણ પંડિતજી પ્રત્યે અમીલરી કૃપાદઘિ-પૂર્ણ અહોલાવની લાગણી અનુભવતા હતા. જેકે પંડિત જ્યયચંદ્રજીએ સમયસારનો હિન્હી ભાષામાં અનુવાદ કરેલો છે, તોપણ ધર્મણે સ્થળે શ્રી હિંમતભાઈના ગુજરાતી અનુવાદે પૂજ્ય ગુરુહેવને પાઠ સંબંધી વિશેષ સ્પષ્ટતા થવામાં સારી સહાય કરી છે. લગ્વાન કુંદકુંદાચાર્યહેવનાં પાંચેય પરમાગમોના રહુસ્થગંભીર જિંડા લાવેને વાગોળીને પંડિતજીએ અનુવાદનું જે આ અદ્ભુત કાર્ય કર્યું છે તેનાથી ખરેખર તેઓશ્રી 'કુંદકુંદ-ભારતીના પનોતા પુત્ર'ના પવિત્ર બિરુદ્ધને યોગ્ય છે. અહા! ધન્ય છે આ કુંદકુંદ-ભારતીના સુપુત્રને કે જેણે તે પવિત્ર વાણીને અનુવાદ દ્વારા લોકોપયોગી બનાવી; અને અહા! ધન્ય છે

આ સત્પાત્રને કે જે, પૂજ્ય ગુરુહેવના શ્રીમુખેથી પ્રસંગતાપૂર્વક નીકળેલ ‘હિંમતભાઈ નિકટ મોક્ષગામી છે’ એ મંગળ આશિષના સુલાગી જન્યા!

‘તેજણા’માતા ધાર્મિક વૃત્તિવાળાં હુતાં. તેમના સંસ્કાર સંતાનોમાં જિતર્યા. પંડિતજી તેજસ્વી વિદ્યાર્થી હુતા, બુદ્ધિપ્રતિલા તીક્ષ્ણ હુતી. હ્યાધર્મના સંસ્કારને લીધે તેમણે દાક્તર વગેરેની વિદ્યાશાખામાં જીવાતું પસંદ ન કર્યું, માત્ર શિક્ષકની સર્વીસ સ્વીકારીને સાહાર્થી જીવન ગુજર્યું.

પૂજ્ય બહેનશ્રી અને પંડિત હિંમતભાઈ—લાઈબિલેનની એ તો કેઠ અદ્ભુત જેડી! બંનેથ નાનપણુથી જ તત્ત્વવિચારક. પૂજ્ય ગુરુહેવની અધ્યાત્મરસઝરતી અમૃતવાણુનો સુચોગ મળ્યો. બંને લાઈબિલેન વરચ્ચે તાત્ત્વિક વિવારોની આપ-લે ખૂબ જ થતી. વૈરાગ્યપ્રેમ તો બંનેએ ગળથૂથીમાં પ્રાપ્ત કરેલો. બંનેમાં હૃદયની એટલી એકતા કે લાઈ જણે બહેનનું હૃદય અને બહેન જણે ભાઈનું હૃદય. પૂજ્ય બહેનશ્રી કહે છે: મારું હૃદય, મારા જીવો તો હિંમતભાઈ જ જણો.

સમયસાર વગેરે પરમાગમોનાં રહુસ્યગંભીર જીંડાલુમાં જિતરીને તેમણે જે લાવપૂર્ણ પ્રમાણુભૂત શુદ્ધ અનુવાદો કર્યા છે તે આપણુને અરેખર મહાન ઉપકારી થયા છે. શ્રી સમયસાર વગેરે પાંચેય પરમાગમ ગુજરાતી લાખામાં ન હોત તો તેના જીવો આટલા જીંડાણુથી પૂજ્ય ગુરુહેવ દ્વારા આપણુને જાણવા મળત કે કેમ તે એક પ્રેરણ છે. પૂજ્ય ગુરુહેવ પ્રવચનોમાં ખીલી જિદ્દતા હુતા, શાસ્ત્રના જીંડા જીવો જોલી શકતા હુતા તેમાં પંડિતજીના અનુવાદનો નોંધપાત્ર ઝાણો છે—એમ કહેવામાં જરા પણ અતિશયોક્તિ નથી. પંડિતજીમાં શાસ્ત્રોના જીવો સમજવાની શક્તિ પૂજ્ય ગુરુહેવની કૃપા તેમ જ સમાગમ દ્વારા આવી છે. તેથી તેઓ ડગલે ને પગલે પૂજ્ય ગુરુહેવનો મહાન ઉપકાર માને છે કે, ગુરુહેવે જ બધું આંધું છે, આપણુને શું આવડતું તું? આહા! શો પંડિતજીનો વિનય, તેમની સરળતા ને સાહારી! તેમના વૈરાગ્યની તો વાત શી કરવી? વિશુદ્ધ તર્કણાથી વસ્તુના તળ સુધી પહોંચવાની વિશિષ્ટ બુદ્ધિપ્રતિસાના તથા અયાતિ-પૂજા-લાલ પ્રત્યે હૃદયથી અત્યંત નિસ્પૃહ એવા અસાધારણ વૈરાગ્યસાના ધર્મી એવા આપણા પંડિતજી જોવો નમૂનો મળવો મુશ્કેલ છે.

તેમનું જ્ઞાન એટલું તર્કશુદ્ધ છે કે આપણે જગવાન કુંદકુંદાચાર્યહેવના, શ્રી અમૃતચંદ્રાચાર્યહેવના તેમ જ ગુરુહેવના જીંડા જીવો સમજવા માટે કલાકો સુધી મગજમારી કરતા હોઈએ, છતાં જેનું સમાધાન આપણે આપણી મેળે નથી પામી શકતા, તેનું યોગ્ય સમાધાન પંડિતજી એ મિનિટમાં કરી આપે છે. શ્રી કુંદકુંદલભગવાન તેમ જ શ્રી અમૃતચંદ્રાચાર્યહેવનો જીવ આ પ્રમાણે જ છે—એમ આત્મવિશ્વાસપૂર્વક જાતી ઠોકીને કહી શકે એવી વ્યક્તિ આપણા સમજમાં હોય તો તે એક માત્ર પંડિત હિંમતભાઈ જ છે; એટલા આત્મવિશ્વાસપૂર્વક કહેવું તે ખીજનું ગન્યું નથી.

પૂજય ગુરુહેવ કહેતા : આપણા ‘પંડિત’ તો એક હિંમતલાઈ જ છે. પૂજય ગુરુહેવની સભામાં ઉચ્ચય કોટિના શ્રોતા તરીકે તેમનું વિશિષ્ટ સ્થાન હોવા છતાં, તેમની સાદગી તથા બહાર પડવાના પ્રસંગોથી ઉદ્ઘાસીનતા એટલી બધી કે કોઈને ખબર ન પડે કે સલાનું આ અમૃત્ય રત્ન છે.

એમની નિસ્પૃહતાની શી વાત ! સુરતની સારી નોકરી છોડીને પૂજય ગુરુહેવની વાણીને આસ લાલ લેવા સોનગઢ આવ્યા. પૂજય ગુરુહેવને વિકલ્પ આવ્યા કરતો કે-હિંમતલાઈ નોકરીમાં રોકાય છે, તેના કરતાં નિવૃત્તિ લઈ લે; અને અષ્ટસહુસી વજેરે શાસ્ત્રો વાંચીને આપણને નવા ન્યાયો કહે. સુરખ્ખી શ્રી નાનાલાલલાઈ જસાણીએ, પૂજય ગુરુહેવની ભાવના સમજુને, પંડિતજીને વિનંતી કરી કે-હું રૂ. ૩૦,૦૦૦ તમારા નામે વ્યાજે મૂકી હો. તમે નોકરી છોડી હો. ત્યાર પછી અમૂક વખતે પૂજય ગુરુહેવે સ્વયં કહું કે વિહારમાં ચરણે ૬૦,૦૦૦ રૂપિયા આવ્યા છે તે તમે રાખો અને નોકરી છોડી હો. પરંતુ વૈરાગ્ય ને નિસ્પૃહતાથી રંગાયેલા હૃદ્યને તે પસંદ ન પડયું.

આપણા આવા ગુણિયંલ પંડિતજીનું, ઉપકૃતતાની પવિત્ર ભાવનાવશ, જેઠલું બહુમાન કરીએ તે ઓછું છે. આપણને ખબર છે કે તેમને આ બધું ગમતું નથી, પણ પરમપૂજય ગુરુહેવ અને પૂજય બહેનશ્રીની પવિત્ર ઉપકારછાયામાં, પંડિતજીનો પણ મુમુક્ષુ સમાજ ઉપર શુજરાતી ભાષામાં અધ્યાત્મશ્રુતરસપાન કરાવવાનો વિશિષ્ટ ઉપકાર છે, તે આપણે કહી ભૂલી શકીએ નહિ. વિશેષ તો, પરમકૃપાળું પરમપૂજય ગુરુહેવની આ બાળક ઉપર જે કલ્યાણી કૃપાદાનિ હતી, ભગવતી માતા પૂજય બહેનશ્રીની જે પ્રસન્નતાભરી અમીદાનિ છે, તેની સાથે પંડિતજીનો પણ મારા પર ધર્ણો ઉપકાર છે, જેથી શાસ્ત્રોના પાઠ જેસાડવાની મને યોડીધણી ગમ પડે છે. પંડિતજીના તે ઉપકારને હું કહી ભૂલી શકું નહિ. તે ઉપકૃતતાની ભાવભીની જર્મિએ આજે તેમની વર્ષગાંઠના શુલ હિને વ્યક્ત કરીને આપણે સૌ કૃતજ્ઞતાજ્ઞાપનનો આનંદ અનુભવીએ.

—૦—

* બધું આત્મામાં ભર્યું છે, ત્યાં નજર કર *

ભાઈ ! બધું આત્મામાં ભર્યું છે, બહારમાં કાંઈ નથી. આત્મામાં જ્ઞાન ને સુખ ભર્યાં છે ત્યાં જે, ત્યાં નજર કર, તો તને જ્ઞાન ને સુખ મળશે. બહારમાં કયાંય સુખ નથી. અરે ! એક છોકરો મરી જય પછી ધરના રોવે છે કે અરે દીકરા ! તારા વિના આ મહેલ ને મકાનો સ્મરણ જેવાં લાગે છે. તેમ ભાઈ ! આત્માને જણ્યા વિના બહારમાં બધું સ્મરણ જેવું છે.

—પૂજય ગુરુહેવ

એક સ્પેશીલિયાનુ

સોનગઢમાં નિર્મિત થનાર પુ. ગુરુદેવશ્રીના સમાધિમંહિરના બાંધકામ સંખંધમાં
સમાજમાં કેટલીક ગેરસમજ પ્રવર્ત્તિ હોવાથી, આ બાયતમાં સાચી વસ્તુસ્થિતિ શું
છે, તે માનનીય પ્રમુખશ્રીની આજાથી જણાવવામાં આવે છે કે:—

તા. ૧૬-૨-૮૧ ના રોજ મુંબઈમાં મળેલ દ્રસ્ટીમંડળની મીટીંગમાં નીચે
પ્રમાણે ઠરાવ કરવામાં આવ્યો હતો.

“પુ. ગુરુદેવશ્રીનો સમાધિસ્તૂપ કે સમાધિછત્રી સુંદર બનાવવી. તેની યોજના
અને એસ્ટીમેટ તૈયાર કરવા બાંધકામકમીટીને વિનંતિ કરવી.”

તે પછી તા. ૧૫-૩-૮૧ ની મીટીંગમાં બાંધકામકમીટીએ સમાધિમંહિરની
ડિઝાઇન તથા નકશા રજુ કર્યા; પણ તે મંજુર કરતાં પહેલાં આ બાયતમાં દરેક મંડળને
લખી સલાહુ-સૂચન મંગાવવાનું દ્રસ્ટીમંડળે નક્કી કર્યું. અને કમીટીએ રજુ કરેલ
નકશા બાયત ઓળુ મીટીંગમાં વિચારણા કરવાનું હરાયું.

તે પછી દ્રસ્ટની તા. ૩-૫-૮૧ ની મીટીંગમાં એમ નક્કી કરવામાં આયું કે
બાંધકામકમીટી તરફથી રજુ કરવામાં આવેલા નકશા વગેરે જ્યાપુર મોાલવા અને
ત્યાંથી સલાહુ-સૂચના મેળવવી.

તે પછી દ્રસ્ટની મીટીંગ તા. ૧૬-૮-૮૧ ના રોજ મળી. સમાધિમંહિરની જે
ડિઝાઇન તથા પ્લાન બાંધકામકમીટીએ તા. ૧૫-૩-૮૧ ની મીટીંગમાં રજુ કરેલ
હતા તે જ ડિઝાઇન અને પ્લાન મંજુર કરવામાં આવ્યા અને એવો નિર્ણય કરવામાં
આવ્યો કે આખું સમાધિમંહિર નક્કર Solid આરસનું બનાવવું-પ્લીથમાં પણ ચારે
બાજુ આરસ ચોડવો. થાંલલા, બીમ, સ્લેબ, શિખર વગેરે બધું આરસનું કરવું. અને
તેનું એસ્ટીમેટ આવતી મીટીંગમાં રજુ કરવું.

પ્લાન પાસ થવાથી કામ શરૂ કરવવાની વ્યવસ્થા કરવામાં આવી. પાયાનું
ઓદાણુકામ, સીમેન્ટકાંકરેટકામ, રણલકામ અને પ્લીથકામ લગલગ નવેન્ભરની ફસ
તારીખ સુધીમાં પૂરું થઈ ગયું.

આ કામ ચાલતું હતું તે ફરમ્યાન નક્કર આરસનું બનાવવામાં કેટલું ખર્ચ
થશે તેનાં એસ્ટીમેટ તૈયાર કરવાની વ્યવસ્થા કરવામાં આવી. એક નંબરનો આરસ
વાપરીએ તો શું ખર્ચ થાય, એ નંબરના આરસમાં કેટલું ખર્ચ થાય વગેરે જુદાં
જુદાં એસ્ટીમેટો તૈયાર કરવામાં આવ્યાં. અને છેવટે પાકી ખાત્રી કરવા અને એસ્ટીમેટનો
ચોક્કસ આંકડો નક્કી કરવા બાંધકામકમીટીના એક સલ્ય શ્રી ચિમનલાલ ઠાકરશી મોઢી
ન્યતે મકરાણા ગયા અને પાકી તપાસ કરતાં જણાયું કે આ પ્રમાણેનું કામ કરાવતાં

આશરે બારથી પંદર લાખ રૂપિયા ખર્ચ થવા સંભવ છે. આ હરમ્યાન સીમેન્ટ-કંકરેટના પિલરો વગેરે કરી તે ઉપર આરસના પાટિયા લગાવવામાં આવે તેને અડસટ્રો પણ કઢાવવામાં આવ્યો. જે આશરે રૂપિયા પાંચ લાખનો થયો.

ઉપર પ્રમાણેની હકીકત દ્રસ્ટીમંડળને જણાવવામાં આવી અને તા. ૨૦-૨-૮૨ ના રાજ દ્રસ્ટીમંડળની મીટીંગ મળી. તેમાં બાંધકામકમીટીએ જણાવ્યા પ્રમાણેની ચોજના રૂપિયા પાંચ લાખના અંદાજુ ખર્ચ સહિત મંજૂર કરવામાં આવી. જેના ખખર બાંધકામકમીટીને માર્ચની શરૂઆતમાં મળ્યા.

એવીથી સુધીનું કામ આરસના પિલરો કરવાના હિસાબે કરવામાં આવ્યું હતું. હવે સીમેન્ટકંકરેટના પિલરો કરવાનું નક્કી થતાં ડીઝાઇનમાં કેટલોએ ફેરફાર કરવો પડ્યો. સીમેન્ટકંકરેટના પિલરોમાં કુટીંગ કરવાના હોય છે, જે કરેલ ન હતા. તેથી તેને બદલે મજબૂતાઈ માટે રેફ્રટ વગેરેની સ્પેશીયલ ડીઝાઇન કરાવવી પડી. તે માટે આર. સી. સી. સ્પેશીઆલીસ્ટ શ્રી રજનીલાઈ કામદારને બોલાવી, ખાસ ડીઝાઇન કરાવી રેફ્રટ વગેરેનું સીમેન્ટકંકરેટ તેમની હાજરીમાં કરાવવું પડ્યું. તેમાં પણ કેટલોએ સમય ગયો. આમ નવેમ્બરની શરૂઆતમાં બાંધ રાખેલું બાંધકામ માર્ચની આખરમાં શરૂ થઈ શક્યું.

વળી સીમેન્ટકંકરેટનું કામ હિંટના ચણુતર જેટલી અડથી કરી શકાતું નથી કારણું કે સીમેન્ટકંકરેટના કામને એ થી ત્રણ અઠવાડિયા પાણી ભરીને પકાવવું પડે છે. તે પહેલાં તેના ઉપર નવું વજન લઈ શકાતું નથી. આમ રેફ્રટ ઉપર પિલર કરતાં પહેલાં રેફ્રટનાં કંકરેટને પાકવા હેવું પડે છે. અને કોલમ ઉપર છત અને બીમ લેતાં પહેલાં કોલમના પણ તે જ પ્રમાણે પાણી છાંટી પકવવા પડે છે. તેમ કરવામાં ગંફલત થાય તો કામ કાચું રહ્યી જય છે. આ રીતે સીમેન્ટકંકરેટના કામમાં હિંટ કે ટોડાનાં કામ જેટલી ઉતાવળ કરી શકાતી નથી.

અત્યારે હવે કોલમ, છાંટા, સ્લેબ, બીમ, ચોડિયારા વગેરે કામ થઈ ગયાં છે. તેના ઉપર કચારા કરી પાણી ભરી રાખવામાં આવે છે. હવે ઘૂમટી, શિખર, પેરેપેટ, પાનેલ, સરાં વગેરે કામ બાકી છે. શિખરની ડીઝાઇન ચાલુ શિખરો કરતાં જુદી હાઈ તે માટે ખાસ પ્રકારના કારીગરોની જરૂર પડશે. તે માટે તજવીજ ચાલે છે.

લગભગ લાખથી હોઠ લાખની કિંમતનો આરસ આવી ગયો છે. અને ખીજ વધુ આરસની તપાસ કરવા માટે મકરાણા માણુસ મોકલેલ છે.

શ્રી સમાધિમંહિરના કામની હકીકત ઉપર મુજબ જરા વિસ્તારથી જણાવી છે, જેથી સમાજને સાચી પરિસ્થિતિનો જ્યાલ આવે.

તા. ૫.—બાંધકામકમીટીમાં નીચે પ્રમાણે સહ્યો છે. જેઓ બધા ખંતથી, સહકારથી અને સુમેળથી કામ કરે છે.

૧ ડૉ. પ્રવીણલાઈ દોશી,	રાજકોટ
૨ શ્રી સુમનલાઈ રામજીલાઈ દોશી,	મુંબઈ
૩ શ્રી હિંમતલાલ હરગોવીંદ્રાસ શાહ, લાવનગર	
૪ શ્રી ચિમનલાલ ઠાકરશી મોડી,	મુંબઈ
૫ શ્રી વૃજલાલ જેઠાલાલ શાહ,	સોનગઢ

સુવર્ણપુરી—સમાચાર:—

* અધ્યાત્મતીર્થધામ સુવર્ણપુરીમાં સવારે જિનેન્દ્રપૂજન, ત્યારખાડ પરમહૃપણું પૂજય ગુરુહેવશ્રીનું અધ્યાત્મ-અમૃત અરતું ટેઇપ-પ્રવચન, બપોરે પ્ર. શ્રી ચંહુલાઈનું શાખવાંચન, જિનેન્દ્રલક્ષ્મિ અને સાંજે પૂજય ગુરુહેવશ્રીનું ટેઇપ-પ્રવચન—એ રીતે નિયમિત ધાર્મિક કાર્યક્રમો ચાલી રહ્યા છે.

* ધર્મપિતા પૂજય ગુરુહેવશ્રી આપણા માટે ટેઇપ-પ્રવચનોની અમૃત્ય નિધિ મૂકી ગયા છે તેનો સોનગઢમાં બે વખત સૌ નિયમિત લાલ લઈ રહ્યા છે. શ્રી સમયસારજી ઉપરનાં ૧૯૮૮ મી વખતનાં પ્રવચનો, શ્રી કળશાટીકા, શ્રી છ-દાળા, શ્રી યોગસાર ઉપરનાં સણંગ ટેઇપ-પ્રવચનો સલામાં સંભળાવવામાં આવ્યા છે. હાલ ‘બહેનશ્રીનાં વચનામૃતો’ ઉપરનાં ટેઇપ-પ્રવચનો તેમ જે ૨૧ વર્ષ પહેલાંના શ્રી પદ્મનંદી-શ્રાવકાચાર અને પદ્મનંદી-હેશાત્રતોદ્વયોતનના સિંહનાફવાળાં અલૌકિક પ્રવચનો દરશાલક્ષણુ-પચુંબણુપવ્રનિમિત્તે ચાલી રહ્યાં છે, જે સાંલળતાં સુમુક્ષાએ જાણે ૨૧ વર્ષ પહેલાં પૂજય ગુરુહેવશ્રીને સાક્ષાત્ સાંલળતાં હોય તેવા પ્રમેદથી અત્યંત અત્યંત આનંદ-વિભોર બની જાય છે. આ પ્રવચનો પૂરાં થયા ખાડ સવારે શ્રી ઈંટોપદેશ ઉપરના ઈ.સ. ૧૯૬૬ ના પ્રવચનો સલામાં સંભળાવવામાં આવશે.

* ભાદ્રવા સુદ ચોથના રોજ, આદરણીય મુરખ્યી શ્રી રામજીલાઈને ૧૦૦ મેઝન-મહિન હતો, તેની ખુશાલીમાં સવારના ટેઇપ-પ્રવચન ખાડ સર્વે સુમુક્ષલાઈએ તેઓશ્રીના નિવાસસ્થાને અલિનંદન આપવા લેગા ગયા હતા.

* શ્રાવણ વહ ચૌદશના રોજ આદરણીય પંડિત શ્રી હિંમતલાઈ જે. શાહને ૭૫ મેઝન-મહિન હોવાથી, સવારે ટેઇપ પ્રવચન ખાડ શ્રી સ્વાધ્યાયમહિરમાં આદરણીય મુરખ્યી શ્રી રામજીલાઈના અધ્યક્ષપણામાં અમૃતજ્યંતી-સન્માનસમારંભનું આયોજન થયું હતું. જેમાં સૌ પ્રથમ મુરખ્યી અધ્યક્ષશ્રીએ પંડિત શ્રી હિંમતલાઈનું સન્માન

કરતું લાપણું કર્યું હતું. (જે તેઓશ્રીના શખદોમાં જ આગળ છાપવામાં આવેલ છે.) ત્યાર બાદ માનનીય અધ્યક્ષશ્રીએ પંડિતજીને સુખડને. હાર પહેરાવીને તેઓનું બહુમાન કર્યું હતું. ખ. શ્રી ચંદુલાઈએ, ખ. શ્રી નવલચંદુલાઈએ, ખ. શ્રી પદમચંદુ અલાનાવાળા તથા ખ. શ્રી દેવચંદુ પ્રોફેસર-સહારનપુરવાળાએ પંડિતજીને ઉપકાર વ્યક્ત કરતાં લાપણેં કર્યાં હતા. પંડિતજીનો ઉપકાર વ્યક્ત કરવા અનેક મુમુક્ષુઓએ ‘૭૫’ના આંકમાં શ્રી નંદીધરજિનાલય ખાતે રકમો જાહેર કરી હતી, જે કુલ રૂ. ૫૦૦૦ ઉપર થઈ હતી. આ અમૃતજ્યંતી સન્માનસમારંભની પૂર્ણાંદૂતિમાં આદરણીય પંડિત શ્રી હિમતલાઈએ આલારદર્શનમાં પોતાની લઘુતા દર્શાવતાં અતિ નમ્રતાપૂર્વક કર્યું હતું કે—“ સારું થયું કે આ સમારંભ યોજવાનો છે તેની મને ખબર જ ન હતી; નહિતર મારી આખી રાત યોજનમાં જાત. સૌએ શુલેચ્છા બતાવી તે, સૌની મારા પ્રત્યે લાગણી છે. એ માટે મારે ઋણ વ્યક્ત કરવું જોઈએ, કારણ કે તે એક પ્રથા છે; પણ ખરેખર તો આ સમારંભ તે મારા પર એક યોજને જ છે. હું આ સન્માનને યોગ્ય નથી. લોકોને મારા ઉપર લાગણી છે તેથી તેમણે મારા પ્રત્યે જે શુલેચ્છાએ પ્રદર્શિત કરી છે તેને યોગ્ય હું થાડું અને મારું કલ્યાણ કરું—એવી હું જાવના જાવું છું.”

એ રીતે પંડિત શ્રી હિમતલાઈ પ્રત્યે પોતાની હાઈક કામનાએ. વ્યક્ત કરતો આ અમૃતજ્યંતી સન્માનસમારોહ પૂર્ણતાને પાઠ્યો હતો.

* દ્શાલક્ષણ પર્યુષણ પર્વ નિમિત્તે ‘શ્રી દ્શાલક્ષણ મંડળ વિધાન પૂજન’ શ્રી ધીરજલાલ નરોતમદાસ શાહ જોટાદ હુસ્તે ત્રીવેણીયેન તરફથી રાખવામાં આવેલ હતું.

* ‘આદરણીય શ્રી રામજીલાઈ દોશી જન-મશતાંદિં વિશેષાંક’ના રૂપમાં સંપ્રેષણર તથા એકોભર ૧૯૮૨ ના આ અંક પ્રકાશિત થઈ રહેલ હોવાથી આત્મધર્મનો આગામી અંક ૧-૧૧-૮૨ ના રોજ પ્રકાશિત કરવામાં આવશે.

[વૈરાગ્ય સમાચાર પાનું ૬૪ થી ચાહુ]

* એંગલોર નિવાસી શ્રી ભણુતમલ બંડારીના માતુશ્રી (વર્ષ-૮૫) તા. ૧૦-૭-૮૨ ના રોજ સ્વર્ગવાસ પાઠ્યા છે.

* મલાડ નિવાસી શ્રી હરગોવિંદાસ એધવજીલાઈ અજમેરા (વર્ષ-૮૦) તા. ૩૧-૭-૮૨ ના રોજ સ્વર્ગવાસ પાઠ્યા છે.

* વઠવાળ નિવાસી શ્રી ચંદુલાલ કસ્તુરચંદ શાહ (વર્ષ-૭૦) તા. ૮-૮-૮૨ ના રોજ સ્વર્ગવાસ પાઠ્યા છે.

—સ્વર્ગસ્થ આત્માએ વીતરાગ ધર્મનું શરણ પામીને આત્મોપ્તિ સાધો એ જ જાવના.

પૂજય જીવરાજજ મહારાજનો સ્વર્ગવાસ

પરમકૃપાળું પરમપૂજય ગુરુહેવશ્રીના અન્તેવાસી, અર્વાશતાળિદ્ધથી પણ વધુ સમય સુધી પૂજય ગુરુહેવશ્રીની કલ્યાણુકારી પવિત્ર છાયામાં રહી, તેમનો સમાગમ તથા સેવા કરનાર વયોવૃદ્ધ પૂજય શ્રી જીવરાજજ મહારાજનો (ઉંમર ૮૮ વર્ષ) આદરવા સુંદર એકમ, તા. ૧૦-૮-૮૨ ની વહેલી સવારે સોનગઢમાં સ્વર્ગવાસ થયો છે.

તેમણે સં. ૧૯૭૨ માં સ્થાનકવાસી સંપ્રદાયના ગોંડળ સંઘાડામાં સાધુદીકા લીધી હતી. સં. ૧૯૮૨ માં તે તથા તેમના પિત્રાઈ લાઈ સ્થાનકવાસી સાધુ શ્રી રાજપાલજ પૂજય ગુરુહેવશ્રીના પરિચયમાં આવ્યા. સં. ૧૯૯૧ માં પૂજય ગુરુહેવશ્રીના પરિવર્તન પછી તે બંને પૂજય ગુરુહેવના ચરણમાં કાયમ રહેવા માટે સોનગઢ આવ્યા. સં. ૧૯૯૬ માં શ્રી જીવરાજજ મહારાજે પણ મુહુપત્તી વગેરે છોડીને પરિવર્તન કર્યું.

શ્રી જીવરાજજ મહારાજ સ્વલાવે સાઢા, સરળ ને ભર્દપરિણામી હતા; તેમને પૂજય ગુરુહેવ પ્રત્યે અપાર લક્ષ્ણ હતી. તેમણે સહૃદ્યપણે પૂજય ગુરુહેવશ્રીની સેવાલક્ષ્ણિકા કરી હતી. તેમને પૂજય ગુરુહેવશ્રીની અમૃતમય વાણી તથા તે પવિત્ર વાણીમાં વહેતા ‘પરમપારિણામિકલાવ’ના અદ્ભુત મહિમા પ્રત્યે ખૂબ જ પ્રેમ હતો. પ્રશામભૂતિં લગવતી પૂજય બહેનશ્રી પ્રતિ પણ તેમને સારો આદર હતો. પૂજય ગુરુહેવશ્રીના શ્રીમુજ્જે પૂજય બહેનશ્રીની અંતરંગ હશાની પવિત્રતા વગેરેનો મહિમા સાંભળીને તેઓ ખૂબ ખુશી થતા હતા, હૃદ્યથી પ્રસન્નતા વ્યક્ત કરતા હતા.

પૂજય ગુરુહેવશ્રી પ્રત્યે પરમ લક્ષ્ણ અને ‘પરમપારિણામિકલાવ’ના પ્રેમના ઇળસ્વરૂપે તેમનો આત્મા આગળ વધી શીંગ પરમ પદને પામો—એ જ તેમના પ્રતિ શુલાંજલિ.

[બપોરના પ્રવચન બાદ આદરણીય મુરખણી શ્રી રામજીલાઈની આજા પ્રમાણે ખ. શ્રી ચંહુલાઈએ પૂજય જીવરાજજ મહારાજની પરમકૃપાળું પરમપૂજય ગુરુહેવશ્રી પ્રત્યેની શ્રદ્ધા-લક્ષ્ણિકા-સેવા તથા તત્ત્વજ્ઞિજાસા સંખ્યાધી એ શાખદો ક્ષારા તેઓને શ્રદ્ધાંજલિ અર્પણું કરી હતી. ત્યાર બાદ સૌ મુમુક્ષુલાઈબહેનોએ નવ વાર નમસ્કાર મંત્રના જપ ક્ષારા તેમને મૂક શ્રદ્ધાંજલિ અર્પણું કરી હતી.]

* મોરખી નિવાસી (હાલ નાગપુર) શ્રી કુલચંહલાઈ હંસરાજ હોશી (વર્ષ-૮૦) તા. ૧૫-૮-૮૨ ના રોજ દૂંકી બિમારીમાં સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. તેઓ પૂજય ગુરુહેવશ્રીના ઘણા જૂના અનુયાયી હતા. શ્રી ખુશાલઅતિથિ સેવાસમિતિ સોનગઢના દ્રસ્તી હોવા ઉપરાંત અનેક પંચકલ્યાણુક પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવોમાં ઘણા જ ઉત્સાહથી સેવા આપી હતી. તેઓને હેવ-ગુરુ-ધર્મ પ્રત્યે અત્યારે લક્ષ્ણિકાલાવ હતો.

स्थग	नाम	स्थग	नाम
१३०	सींगोडी प. रभलयंदल मनसौर	१३७	थीना प्रमोहयंदल छींहवाडा
१३१	सहाहरा प. सानयंदल जभलपुर	१३८	ज्ञालीयर राजमलल लोपाल
१३२	शिवनी प. रंगलालल कुरावड	१३९	लश्कर प. शीखरयंदल बडेत
१३३	हरहा प. कस्तूरयंदल ऐगमगंज	१४०	उंगरगढ़ प. पन्नालालजैन घेरागढ़
१३४	राधौगढ़ प. विनोहकुमारल जवेरा	१४१	भरगोल विजयकुमार घरायडा
१३५	कुलराज प. नित्यानंद शास्त्री	१४२	मंडला प. कैलासयंदल
१३६	चोरीवाड प. पुनमयंद हिंमतनगर	१४३	सुरेन्द्रनगर प्राणुलाई कामदार

*

*

*

* आत्मधर्म नहीं भज्यानी जेओने इरियाह छाय तेमणे पोताना थाहुक नंभर साधे जाणु करवी.

छापतां-छापतां

बृहद्द मुंबधना मुमुक्षु मंडणना प्रमुख श्री चिमनलाल हिंमतलाल शाह (वर्ष-६३) ता. ३०-८-८२ ना. २३३ स्वर्गवास पास्या छ. वीतराग हेव-गुरु-धर्म प्रत्ये तेमज पूज्य गुरुहेवश्री प्रत्ये तेओने धणु ज अद्वा-लक्षित हुता. एक उत्साही आगेवान कार्यकर तरीके धार्मिक-प्रभावना-कार्यालयां उत्साहिती लाग लेता हुता. परम कुपाणु पूज्य गुरुहेवश्रीना श्री परमागमो उपरना प्रवचनोने श्री कुंदकुंद कहान परमागम प्रवचन दृस्ट द्वारा विधिपद्धति करायित करवातु तेमज सोनगढमां दि. जैन कानलस्वामी विश्रांति गृहना निर्माणुतु कार्य तेमना प्रमुखपणु नीचे थर्ह रह्युं हुतु. वीतराग धर्मना शरणुमां तेमनो आत्मा उत्तिने पामो ये ज कामना.

* स्थानिक तेमज बहारगामथी आवेला मुमुक्षुओंये पर्वाधिराज पर्युषणुपर्व आनंदावलास पूर्वक सोनगढमां उज्बो हुतो. आ निमित्ते विशेष कार्यक्रममें हशालक्षण-धर्म विधान-पूजन तथा सांजे प्रतिक्रमणु राखवामां आवतु हुतु. आ मंगल पर्वनी धर्म विधान-पूजन तथा सांजे प्रतिक्रमणु राखवामां आवतु हुतु. आ काठवामां हुती. क्षमावणुहिने पूर्णाङ्गुहुति निमित्ते पुनमना रोज जिनेन्द्र रथयात्रा काठवामां हुती. क्षमावणुहिने सौराष्ट्रना अनेक मंडणना मुमुक्षुओं क्षमापना भाटे आया हुता. *

नवां प्रकाशनो—

नीचेनां अन्ने पुस्तकों श्री वीतराग सत्साहित्य प्रसारक दृस्ट, लावनगर द्वारा थोडा वर्खतमां प्रकाशित थवानां छे.

वचनामृत-प्रवचन

भीजे भाग

(पूज्य गुरुहेवश्रीनां 'बहेनश्रीनां वचनामृत' पर प्रवचन)

ज्ञानामृत

(हिन्दी-भाषांतर)

(श्रीमह राजयंद्रमांथी चूटेलां वचनामृत)

*

*

*

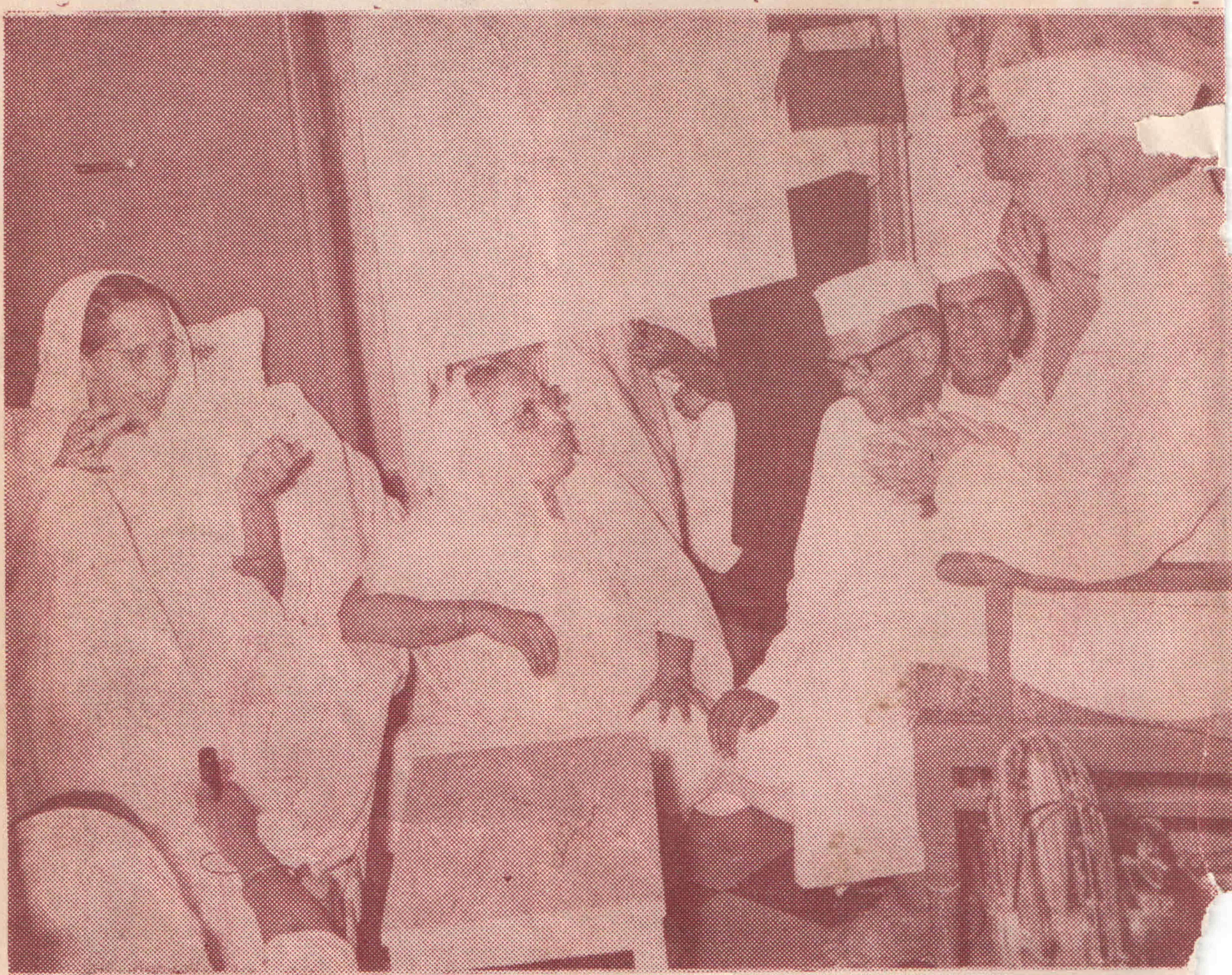
ટેઈપના દુલ્હીકેટ સેટ સંખ્યા :—

સાહિ અનંત શાખત સુખનો માર્ગ હર્ષાવનાર, એ માર્ગે પ્રયાણુ કરવાની પ્રેરણા જગાડનાર આપણું જીવનશિદ્વપી આત્મોદ્ધારક પરમ કૃપાળુ પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રીની અનુપસ્થિતિ હોવાથી તેઓશ્રીના ટેઈપ-રેકોર્ડ પ્રવચનો દ્વારા આપણુને પુરુષાર્થની પ્રત્યક્ષવત્ત પ્રેરણા મળી રહી છે. પુરુષાર્થ-પ્રેરણાદાથી આ દિવ્યવાણી અત્યંત સુરક્ષિતપણે રહીને પ્રસાર-પ્રચાર પામે તેવી સર્વે મુમુક્ષુઓને અત્યંત ભાવના વર્તી રહી છે. તે અંગે જણાવતા અત્યંત હું થાય છે કે પરમ પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રી આપણું માટે તથા આગામી પેઢી દર પેઢી માટે જે અમૂલ્યનિધિ મૂકૃતા ગયા છે તે ટેઈપ-પ્રવચનોને દુલ્હીકેટ સેટ ઉતારવાનું કાર્ય શરૂ થઈ ગયું છે. દુલ્હીકેટ સેટ તૈયાર કરવા માટે આપણે જે પ્રકારનું ટેઈપ-રેકોર્ડ જોઈતું હતું તે મેળવવા છેલ્લા દોદ વર્ષથી અનેક પ્રયત્નો કરતાં, તે જે પ્રકારનું ટેઈપ-રેકોર્ડ જુલાઈ '૮૨ માં મળી શક્યું છે અને તેથી આ એગસ્ટથી દુલ્હીકેટ સેટ તૈયાર કરવાના કાર્યનો પ્રારંભ થઈ ગયો. છે. તેમ જ આ સુરક્ષાનું કાર્ય—દુલ્હીકેટ સેટનું કાર્ય બને તેટલું જલ્દી પૂરું કરવા માટે પૂરતો પ્રયત્ન થઈ રહ્યો છે. ટેપ-સુરક્ષા ઉપરાંત તેના અડપી પ્રચાર માટે પણ મુમુક્ષુઓને જલ્દી જલ્દી કેસેટ ઉતારીને આપી શકાય તેવી વ્યવસ્થા પણ થઈ રહી છે. અહીં સંસ્થામાં ઉત્તરાવેલી કેસેટ માટે મુમુક્ષુઓ ખૂબ જ સંતોષ વ્યક્ત કરી રહ્યા છે તેનું મુખ્ય કારણું પરમ કૃપાળુ પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રીને પુનિત પ્રતાપ છે, તથા બીજું કારણું એ છે કે અહીં પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રીના પ્રવચનોની અસલ ટેપ-મૂળ કોપી હોવાથી તેમ જ મોટા રીલમાંથી મોટા ટેપરેકોર્ડ દ્વારા કેસેટ ઉતારી આપવામાં આવતી હોવાથી પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રીના અસલ અવાજમાં સાક્ષાત્ પ્રવચનો સાંભળતાં હોઈએ તેવું રેકોર્ડિંગ થઈ રહ્યું છે. તે ઉપરાંત અધ્યાત્મતીર્થધામ સોનગઠમાં પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રીને સાક્ષાત્ સાંભળતાં હોઈએ એવા એ વખતના ટેઈપ-પ્રવચનો સાંભળીને મુમુક્ષુઓને ધણેં. સંતોષ થાય છે અને અધ્યાત્મ-અમૃત પીરસતી પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રીની દિવ્યવાણીની કેસેટ વસાવવાનો ઉત્સાહ જાગે છે, તેઓને પ્રવચનોની તૈયાર કેસેટ મળી રહે તેવી વ્યવસ્થા પણ અહીં રાખવામાં આવેલ છે. પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રીના પ્રવચનો ઉત્તરાવવા કેસેટ મોકલવા માટે અથવા તો પ્રવચનોની તૈયાર કેસેટ મંગાવવા માટે :—

ટેપ-રેકોર્ડિંગ વિલાગ, શ્રી ડિ. જૈન સ્વાધ્યાય મંદિર ટ્રસ્ટ,
સોનગઠ (સૌરાષ્ટ્ર) પીનકેડ-૩૬૪ ૨૫૦

૬૮ મી ૭૨-મજયંતીના દિવસે દર્શનાર્થીઓને મંગલ આશીર્વચનરૂપે માર્મિક તત્ત્વસંઘાધન કરી રહેલા ધન્ય-અવતાર ભગવતીમાતા પૂજય બહેનશ્રી

૬૮૦મી જન્મજયંતીના દિવસે આદરણીય મુરળીભી શ્રી રામજીલાઈ સાથે
પ્રસન્નતાપૂર્વક વાતચીત કરી રહેલા પ્રશનમૂર્તિ પૂજય બહેનશ્રી

—૦—

બાળુયે-અબાળુયે ને કાંઈ અપરાધો થયા હોય તે
સર્વેની આત્મધર્મ-પરિવાર ક્ષમા માંગો છે. — સંપાદક

સંપાદક : નાગરદાસ બી. મોહી

તાંત્રી : રામજીલાઈ માણેકચંદ દેશી

પ્રકાશક : શ્રી દિગંબર જૈન સ્વાધ્યાયમંહિર ટ્રસ્ટ, સોનગઢ

PIN : 364250

મુદ્રક : અનુભૂતિ મુદ્રણાલય, સોનગઢ.

[વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૬=૦૦]